

บทที่ 4

เสียงปฏิภาครหว่างคำศัพท์ภาษาจีนวางตั้งกับภาษาไทย

นักภาษาศาสตร์มีวิธีการเปรียบเทียบภาษาสองภาษาเพื่อตัดสินว่าภาษาทั้งสองร่วมเชื้อสายกันหรือไม่ โดยนำคำศัพท์ที่มีรูปและมีความหมายคล้ายคลึงกันซึ่งนักภาษาศาสตร์เรียกว่า “คำร่วมเชื้อสาย” (Cognate word) มาเปรียบเทียบกัน ที่สำคัญคำศัพท์เหล่านี้ต้องเป็นคำศัพท์พื้นฐานในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่คำศัพท์สมัยใหม่หรือเป็นคำศัพท์เฉพาะวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น คำเรียกส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น หู ตา จมูก ฯลฯ คำเรียกญาติ เช่น แม่ น้อง ตา ยาย ฯลฯ คำศัพท์กริยาพื้นฐานของมนุษย์ เช่น กิน นอน เดิน ฯลฯ และในการเปรียบเทียบนั้นนักภาษาศาสตร์จะมองหาความคล้ายคลึงกันที่เป็นระบบหรือเรียกว่ามองหา “ลักษณะปฏิภาค” (Correspondences) ในภาษาที่เปรียบเทียบกัน

ลักษณะปฏิภาค หมายถึงลักษณะที่ปรากฏสม่ำเสมอเป็นระบบ และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์กันของภาษาที่เปรียบเทียบ เช่น ในคำที่เปรียบเทียบเราพบลักษณะที่ 1 ในภาษาที่หนึ่ง ลักษณะที่ 2 ในภาษาที่สอง และลักษณะที่ 3 ในภาษาที่สาม และก็พบสิ่งที่ขนานกันเช่นนี้อีกในคำที่สอง คำที่สาม คำที่สี่เช่นนี้ไปอีกอย่างสม่ำเสมอ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540 : 23-24) ดังนั้น “เสียงปฏิภาค” (Sound Correspondences) จึงหมายถึงลักษณะทางเสียงที่ปรากฏสม่ำเสมอเป็นระบบในคำศัพท์พื้นฐาน และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์กันของภาษาที่เปรียบเทียบ ทั้งทางด้านเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ในบทนี้จะอธิบายเสียงปฏิภาคของเสียงพยัญชนะ (เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว เสียงพยัญชนะต้นควบ และเสียงพยัญชนะท้าย) เสียงสระ (เสียงสระเดี่ยวและเสียงสระประสม) และเสียงวรรณยุกต์ระหว่างภาษาจีนวางตั้งกับภาษาไทยตามลำดับ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาษาทั้งสอง

4.1 เสียงปฏิภาคของเสียงพยัญชนะต้น

ดังที่ได้กล่าวในบทที่ 3 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้วว่า ระบบเสียงพยัญชนะต้นของภาษาจีนวางตั้งและภาษาไทยมีความใกล้เคียงกันมาก สามารถเปรียบเทียบได้ดังตารางต่อไปนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง	ภาษาไทย
เสียงกัก (Stops)	
p* t* k*	p* t* k* ʔ*
ph th kh	ph th kh
	b d
เสียงกักเสียดแทรก (Affricates)	
ts tsh	c ch
เสียงเสียดแทรก (Fricatives)	
f s h	f s h
เสียงนาสิก (Nasals)	
m* n* ŋ*	m* n* ŋ*
เสียงข้าง (Laterals)	
l	l
-	เสียงร้ว (Rolled)
	r
เสียงครึ่งสระ (Semi – vowels)	
w* j*	w* j*

หมายเหตุ เสียงที่มีเครื่องหมายดอกจัน (*) แสดงว่าสามารถเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะทำได้

4.1.1 เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว

เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวในภาษาจีนกวางตุ้งมีทั้งหมด 17 หน่วยเสียง ในขณะที่เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวในภาษาไทยมี 21 หน่วยเสียง (มีเสียงกักก้องคือ /b / /d / /ʔ / และมีเสียงร้ว /r / เพิ่มขึ้นทั้งหมดสี่หน่วยเสียง) ในการอธิบายเสียงปฏิภาคของเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวนี้อาจแบ่งเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวตามฐานกรณของหน่วยเสียงภาษาจีนกวางตุ้งเป็น 6 ประเภทย่อยดังนี้ เสียงริมฝีปาก (Bilabials) เสียงริมฝีปากกับฟัน (Labiodentals) เสียงฟันและปุ่มเหงือก (Dental-alveolars) เสียงเพดานแข็ง (Palatals) เสียงเพดานอ่อน (Velars) และเสียงช่องระหว่างเส้นเสียง (Glottals)

4.1.1.1 เสียงริมฝีปาก (Bilabials)

เสียงริมฝีปาก หมายถึงเสียงที่เกิดจากการบังคับริมฝีปากให้ปิดสนิท ปิดเล็กน้อย ให้เปิดกว้าง

ขึ้น ให้ยื่นออกมา ให้ห่อกลมหรือทำเป็นรูปรี ลักษณะต่าง ๆ ของริมฝีปากล้วนมีผลต่อการออกเสียง และการทำให้เสียงแตกต่างกันไปทั้งนั้น (กาญจนา นาคสกุล : 2528 , 23 – 24) เสียงริมฝีปากใน ภาษาจีนกลางตั้งมีทั้งหมด 4 เสียงได้แก่ /p- / /ph- / /m- / และ /w- /

4.1.1.1.1 หน่วยเสียง /p- /

หน่วยเสียง /p- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiceless unaspirated bilabial stops) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางตั้ง /p- / ~ ภาษาไทย /p- / ตัวอย่างเช่น

八	(bā)	paatD1L	~ แปด	peet D1	- จำนวนเจ็ดบวกหนึ่ง
斑	(bān)	paanA1'	~ ปาน	paan A1	- ผิวเนื้อที่เป็นสีแดงหรือสีดำที่เกิดเป็นเองตามร่างกาย
報	(bào)	pow B1	~ ป่าว	paaw B1	- บอกให้รู้ทั่วกัน

หน่วยเสียง /p- / นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกลางตั้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปรากฏทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบคู่เสียงปรากฏคู่นี้มีจำนวนมากถึง 23 คู่

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง /p- / ~ ภาษาไทย /p1- / ตัวอย่างเช่น

變	(biàn)	piin C1	~ เปลี่ยน	plianB1	- เอาสิ่งหนึ่งเข้าแทนอีกสิ่งหนึ่งโดยกรรมวิธี ต่าง ๆ เช่น แลกเปลี่ยน
罷	(bà)	paa C2	~ เปลี่ย	plia C1	- ขาดกำลังที่จะเคลื่อนไหวได้ตามปกติ
拔	(bá)	pat D2	~ ปลด	plot D1	- เอาออก

หน่วยเสียง /p- / ในภาษาจีนกลางตั้งข้างต้นปรากฏกับหน่วยเสียง /p1- / ในภาษาไทย เนื่องจากในภาษาไทยมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเป็นจำนวนมาก ในขณะที่ภาษาจีนกลางตั้งปัจจุบันมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเพียงสองหน่วยเสียงเท่านั้น คำในกลุ่มนี้เมื่อดูจากภาษาจีน

โบราณ (Old Chinese) จะพบว่าเป็นคำที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ /p1-/ (Prapin Manomaivibool, 1975: 126) จึงกล่าวได้ว่าภาษาจีนกลางดั้งเดิมเกิดการสูญหน่วยเสียง /l-/ ไป

ค. ภาษาจีนกลางดั้งเดิม /p-/ ~ ภาษาไทย /ph-/ ตัวอย่างเช่น

敗 (bài)	paaŋ C2	~ พ่าย	phaaŋ B2	- หนีไป แพ้
崩 (bēng)	paŋ A1	~ พัง	phaŋ A2	- ทลาย
別 (bié)	piit D2	~ ผิด	phit D1	- ไม่ตรงกับความจริงที่กำหนดนิยมไว้ ไม่ถูก

ในที่นี้หน่วยเสียง /p-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม (Voiceless unaspirated stop) ในภาษาจีนกลางดั้งเดิมปรากฏกับหน่วยเสียง /ph-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม (Voiceless aspirated stop) ในภาษาไทย คู่เสียงปรากฏชุดนี้แตกต่างกันที่หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนกลางดั้งเดิมเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่มีลม แต่หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงกัก มีลม กลุ่มนี้มีคู่คำปรากฏถึง 21 คู่

ง. ภาษาจีนกลางดั้งเดิม /p-/ ~ ภาษาไทย /b-/ ตัวอย่างเช่น

波 (bō)	puw A1'	~ ป๋อ	buw B1	- ช่องลึกลงไปในดินหรือในหินใช้เป็นที่ขังน้ำ
半 (bàn)	puun C1	~ บั้น	ban C1	- ครึ่งหนึ่งหรือตอนหนึ่งของสิ่งที่แบ่งออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน
勃 (bó)	puut D2	~ บัด (นั่น)	bat D1	- เวลา เมื่อ ครั้ง คราว ทันใด

ในที่นี้หน่วยเสียง /p-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม (Voiceless unaspirated stop) ในภาษาจีนกลางดั้งเดิมปรากฏกับหน่วยเสียง /b-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ก้อง ไม่มีลม (Voiced unaspirated stop) ในภาษาไทย

4.1.1.1.2 หน่วยเสียง /ph- /

หน่วยเสียง /ph- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiceless aspirated bilabial stops) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ph- / ~ ภาษาไทย /ph- / ตัวอย่างเช่น

炮 (fēn)	phaaw A2	~ เผา	phaw A1'	- ทำให้ร้อนให้สุกหรือให้ไหม้ด้วยไฟ
片 (huǒ)	phiin C1	~ แผ่น	phɛɛn B1	- ลักษณะใช้เรียกของแบน ๆ อย่างกระดาษ
潑 (fá)	phuutD1L	~ ผุด	phut D1	- โผล่ ทะลึ่งหรือสูงเด่นขึ้นมาปรากฏอยู่เหนือพื้นดิน พื้นน้ำ เป็นต้น

หน่วยเสียง /ph- / นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ คู่เสียงปฏิภาคนี้มีจำนวนมากถึง 35 คู่

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ph- / ~ ภาษาไทย /phl- / ตัวอย่างเช่น

疲 (pí)	phej A2	~ เพลีย	phlia A2	- อ่อนแรง ถอยกำลัง ล้า
棒 (bàng)	phaanB2	~ (ไม้) พลอง	phlɔɔŋA2	- เรียกไม้ใช้เป็นอาวุธยาวประมาณ 4 ศอกว่า ไม้พลอง

หน่วยเสียง /ph- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับเสียง /phl- / ในภาษาไทย เนื่องจากในภาษาจีนกวางตุ้งปัจจุบันไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเสียงนี้ คู่เสียงปฏิภาคนี้จึงมีจำนวนเพียง 2 คู่

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ph- / ~ ภาษาไทย /p- / ตัวอย่างเช่น

鋪 (pū)	phow A1'	~ ปู	puu A1	- วางทอดลงบนพื้น
擗 (pì)	phɛk D2	~ ปัก	pak D1	- ตั้งฝังลงให้ติดอยู่ เช่น ปักเสา ปักหลัก
碰 (pèng)	phoŋ A1'	~ ปะ	paʔ D1	- มาเจอกัน

ในที่นี้หน่วยเสียง /ph-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม (Voiceless aspirated stop) ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /p-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม (Voiceless unaspirated stop) ในภาษาไทย คู่เสียงปฏิภาคชุดนี้แตกต่างกันที่หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงกัก มีลม แต่หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่มีลม

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ph-/ ~ ภาษาไทย /b-/ ตัวอย่างเช่น

扁 (biǎn)	phiin A1'	~ เบน	been A1	- เหนหรือทำให้เหไปข้างใดข้างหนึ่ง
翩 (fān)	phiin A1'	~ ปิน	bin A1	- ไปในอากาศด้วยกำลังปีก หรือเครื่องบินต์
棒 (bàng)	phaan B2	~ (ตะ)	bววฏ A1	- ไม้สำหรับถือ ใช้ดี โดยมากมีรูปกลมบอง

ในที่นี้หน่วยเสียง /ph-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม (Voiceless aspirated stop) ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /b-/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ก้อง ไม่มีลม (Voiced unaspirated stop) ในภาษาไทย การที่ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียง /ph-/ ไม่ใช่ /b-/ อาจจะเป็นเพราะว่าในภาษาจีนกวางตุ้งไม่มีหน่วยเสียง /b-/ นั่นเอง

4.1.1.1.3 หน่วยเสียง /m-/

หน่วยเสียง /m-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial nasal) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /m-/ ~ ภาษาไทย /m-/ ตัวอย่างเช่น

免 (miǎn)	miin B2	~ เมียน	mian C2	- มิติ ลับลิ ซ่อน
沒 (mò)	muut D2	~ มุด	mut D2S	- เอาหัวดำลงในน้ำ ในคำว่า มุดน้ำ
悶 (mèn)	muun C2	~ มุ่น	mun B2	- กังวลอยู่ (กลอน)

หน่วยเสียง /m-/ นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบคู่เสียงปฏิภาคนี้มีจำนวนมากถึง 50 คู่

猛 (měng)	maɑŋ A2	~ บัง	baŋ A1	- กัน กันหรือปิดไม่ให้เห็น ไม่ให้ผ่าน
掖 (miè)	miit D1L	~ ปิด	bit D1	- หมุนให้เป็นเกลียวอย่างบิดผ้า
崩 (bēng)	maɑŋ A1'	~ บาง	baaŋ A1	- มีส่วนสูงน้อยกว่าผิวนั้น ไม่หนา

หน่วยเสียง /m-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งซึ่งเป็นเสียงนาสิกก้องในที่นี้ปฏิบัติกับเสียง /b-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ก้อง และไม่มีลม ทั้งสองหน่วยเสียงมีฐานกรณ์เดียวกันคือเป็นหน่วยเสียงที่เกิดจากริมฝีปากทั้งคู่ และเป็นหน่วยเสียงก้องเหมือนกัน

4.1.1.1.4 หน่วยเสียง /w-/

หน่วยเสียง /w-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial semi-vowel) มีเสียงปฏิบัติกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /w-/ ~ ภาษาไทย /w-/ ตัวอย่างเช่น

話 (huà)	waa C2	~ ว่า	waa B2	- พูดให้รู้ ตี
勻 (yún)	wan A2	~ เว้น	wen C2	- แยกเอาออก
畫 (huà)	waak D1L	~ วาด	waat D2L	- เขียนหรือลากเส้นเป็นลวดลายหรือรูปภาพ

หน่วยเสียง /w-/ มีในระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปฏิบัติทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /w-/ ~ ภาษาไทย /khw-/ ตัวอย่างเช่น

魂 (hún)	wan A2	~ ขวัญ	khwanA1'	- สิ่งที่ไม่เป็นตัวตน นิยมกันว่ามืออยู่ประจำชีวิต
□ ¹ (-)	wan B1	~ ความ	khwaanA2	- กริยาที่เอามือหรือสิ่งอื่นค้นหาของในน้ำ หรือในที่มืด
橫 (héng)	waɑŋA2	~ ขวาง	khwaanA1'	- กีดกัน สกัด

¹ เครื่องหมาย □ นี้แสดงว่าเป็นคำในภาษาจีนกวางตุ้งที่ไม่มีตัวอักษรจีนซึ่งเป็นตัวเขียนของคำคำนั้น

หน่วยเสียงพยัญชนะต้น / w- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / khw- / ซึ่งเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบในภาษาไทย

4.1.1.2 เสียงริมฝีปากกับฟัน (Labiodentals)

เสียงริมฝีปากกับฟัน (Labiodentals) หมายถึงเสียงที่เกิดจากการกดฟันลงบนริมฝีปากล่างลมที่ผ่านออกมาโดยแรงจะลอดช่องที่พอจะผ่านได้ออกมา ทำให้เกิดเป็นเสียงชนิดที่เรียกว่าเสียงเสียดแทรกระหว่างฟันกับริมฝีปาก เสียงประเภทนี้ในภาษาจีนกวางตุ้งมีเพียงหนึ่งหน่วยเสียงคือหน่วยเสียง / f- /

4.1.1.2.1 หน่วยเสียง / f- /

หน่วยเสียง / f- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก ไม่ก้อง และเกิดที่ริมฝีปากกับฟัน (Voiceless labio – dental fricative) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง / f- / ~ ภาษาไทย / f- / ตัวอย่างเช่น

粉 (fěn)	f an B1	~ ฝุ่น	f un B1	- ดินแห้งหรือสิ่งอื่นที่ละเอียดเป็นผง
火 (huǒ)	f oo B1	~ ไฟ	f aj A2	- ผลทางปฏิกิริยาเคมีซึ่งก่อให้เกิดความร้อนแสงสว่างและเปลว
伐 (fá)	f at D2	~ ฟาด	f aat D2L	- หวด เหวี่ยง

หน่วยเสียง / f- / นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง / f- / ~ ภาษาไทย / p- / ตัวอย่างเช่น

拂 (fú)	f at D1S	~ ปัด	p at D1	- ทำให้หมดไปพ้นไปด้วยการพัดหรือโบกเป็นต้น
分 (fēn)	f an A1	~ แบ่ง	p an A1	- แบ่งให้ ใช้ความหมายเดียวกับแบ่ง
防 (fáng)	f oŋ A2	~ ป้อง	p oŋ C1	- บังเพื่อกักหรือกั้นไว้

ในที่นี้หน่วยเสียง / f- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / p- / ที่เป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiceless unaspirated bilabial stop) โดยหน่วยเสียง / f- / ในภาษาจีนกวางตุ้งมาจากหน่วยเสียง / *p- / ในภาษาจีนโบราณ (Prapin Manomaivibool, 1975: 169) ดังนั้นศัพท์ปฏิภาคประเภทนี้จึงมีความสัมพันธ์อย่างมีระบบเช่นกัน

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง / f- / ~ ภาษาไทย / ph- / ตัวอย่างเช่น

番 (fān)	faan A2	~ ฟวน	phuun A2	- เพิ่มให้สูงขึ้นให้มากขึ้น เต็มจนหนุน
肥 (féi)	fej A2	~ ฟี้	phii A2	- อ้วน มักใช้เข้าคู่กับคำอ้วน เป็นอ้วนฟี้
夫 (fū)	fuu A1'	~ ผู้	phuu C1	- คำใช้แทนคำว่าคน หรือสิ่งที่ถือเสมือนคน

หน่วยเสียง / f- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / ph- / ที่เป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiceless aspirated bilabial stop) โดยหน่วยเสียง / f- / ในภาษาจีนกวางตุ้งมาจากหน่วยเสียง / *p- / ในภาษาจีนโบราณ (Prapin Manomaivibool, 1975: 169)

4.1.1.3 เสียงฟันและปุ่มเหงือก (Dental-alveolars)

เสียงฟันและปุ่มเหงือก (Dental-alveolars) หมายถึงเสียงที่เกิดจากการเอาปลายลิ้นแตะหรือวางอยู่ใกล้บริเวณปุ่มเหงือก ในภาษาจีนกวางตุ้งมีเสียงที่เกิดจากฐานกรณ์นี้ทั้งหมด 4 หน่วยเสียงคือ หน่วยเสียง / t- / หน่วยเสียง / th- / หน่วยเสียง / n- / และหน่วยเสียง / l- /

4.1.1.3.1 หน่วยเสียง / t- /

หน่วยเสียง / t- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless unaspirated dental and alveolar stops) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง / t- / ~ ภาษาไทย / t- / ตัวอย่างเช่น

刀 (dāo)	tow A1	~ ตาว	taaw A1	- (ใบ.) ดาบ มีดยาว
到 (dào)	tow C1	~ เต้า	taw C1	- ไป
韋 (-)	tap D2	~ ตบ	top D1	- เอาฝ่ามือหรือของแบน ๆ ตีอย่างแรง

หน่วยเสียง /t-/ นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการเปรียบเทียบทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /t-/ ~ ภาษาไทย /th-/ ตัวอย่างเช่น

第 (dì)	taj C2	~ ที่	thii B2	- คำนำหน้าสั่งขยาบอกลำดับ
段 (duàn)	tyyn C2	~ ท่อน	thoon B2	- ส่วนที่ตัดหรือทอนออกเป็นตอน ๆ
特 (tè)	tak D2	~ ถึก	thuk D1	- เปลี้ยว หนุ่ม (ใช้แก้วัวควายตัวผู้)

หน่วยเสียง /t-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเปรียบเทียบกับหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทย ทั้งสองหน่วยเสียงนี้ต่างกันเพียงหน่วยเสียง /t-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงไม่มีลม ในขณะที่หน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทยเป็นเสียงมีลม

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /t-/ ~ ภาษาไทย /d-/ ตัวอย่างเช่น

睹 (dǔ)	tow B1	~ ดู	duu A1	- ให้สายตาเพื่อให้เห็น
墩 (dūn)	tœæn A1	~ ดอน	doon A1	- ที่สูงซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับที่ลุ่ม เนิน โคน
短 (duǎn)	tyyn C1	~ ด้วน	duan C1	- เรียกสิ่งที่มีรูปยาว ๆ ที่ตอนปลายขาดหายไป

หน่วยเสียง /t-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเปรียบเทียบกับหน่วยเสียง /d-/ ในภาษาไทย ทั้งสองหน่วยเสียงนี้มีลักษณะที่เหมือนกันอย่างมากคือ เป็นหน่วยเสียงกัก ไม่มีลม และมีฐานกรณ์เดียวกันคือเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก ต่างกันเพียงหน่วยเสียง /t-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงไม่ก้อง ในขณะที่หน่วยเสียง /d-/ ในภาษาไทยเป็นเสียงก้อง

4.1.1.3.2 หน่วยเสียง /th-/

หน่วยเสียง /th-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless aspirated dental and alveolar stops) มีเสียงเปรียบเทียบกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางต้ง /th-/ ~ ภาษาไทย /th-/ ตัวอย่างเช่น

退 (tuì)	thøj C1	~ ถอย	thovj A1	- เคลื่อนหรือทำให้เคลื่อนไปข้างหลัง
吞 (tūn)	than A1	~ 呑	thun A1	- กินหรือเสพพอแก่ขีด
脫 (tuō)	thyytD1L	~ ถอด	thovt D1	- เอาออก

หน่วยเสียง /th-/ นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกลางต้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการ
ปฏิภาคทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกลางต้ง /th-/ ~ ภาษาไทย /t-/ ตัวอย่างเช่น

頭 (tóu)	thaw A2	~ หัว	tua A1	- ลักษณะนามใช้เรียกสัตว์และสิ่งของบางอย่าง
陶 (táo)	thow A2	~ เตา	taw A1	- ที่สำหรับก่อไฟหุงต้มหรือเผาสิ่งต่าง ๆ
貼 (tiē)	thiip D1L	~ ติด	tit D1	- อาการที่แนบอยู่ ผนัง

หน่วยเสียง /t-/ ในภาษาจีนกลางต้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทย ทั้งสอง
หน่วยเสียงนี้ต่างกันเพียงหน่วยเสียง /t-/ ในภาษาจีนกลางต้งเป็นเสียงไม่มีลม ในขณะที่หน่วยเสียง
/th-/ ในภาษาไทยเป็นเสียงมีลม

ค. ภาษาจีนกลางต้ง /th-/ ~ ภาษาไทย /d-/ ตัวอย่างเช่น

肚 (dù)	thow B2	~ (สะดือ)	duuu A1	- ส่วนของร่างกายอยู่ตรงกลางพื้นที่ท้องเป็นรู โหว่เข้าไป
梯 (tī)	thajA1'	~ (บัน)ไค	daj A1	- สิ่งที่ทำเป็นขั้น ๆ สำหรับก้าวขึ้นลง
彤 (duǎn)	thog A2	~ แดง	deeg A1	- สีอย่างสีแดงหรือสีชาด

หน่วยเสียง /th-/ ในภาษาจีนกลางต้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /d-/ ในภาษาไทย ทั้งสอง
หน่วยเสียงนี้มีลักษณะที่เหมือนกันอย่างมากคือ เป็นหน่วยเสียงกัก และมีฐานกรณ์เดียวกันคือเกิด

บริเวณฟันและปุ่มเหงือก ต่างกันเพียงหน่วยเสียง / tʰ- / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงไม่ก้อง ในขณะที่หน่วยเสียง / d- / ในภาษาไทยเป็นเสียงก้อง

4.1.1.3.3 หน่วยเสียง / n- /

หน่วยเสียง / n- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง และเกิดบริเวณฟัน (Voiced dental nasal) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง / n- / ~ ภาษาไทย / n- / ตัวอย่างเช่น

茲 (zī)	nii A1	นี้	nii C2	- คำใช้ประกอบค่านามหรือข้อความที่อยู่ใกล้
寧 (níng)	nejA2	น้ำ	niŋ B2	- ไม่กระดุกกระดิก ไม่เคลื่อนไหว
鑷 (niè)	niip D2	หนีบ	niip D1	- คีบหรือบีบให้แรงให้แน่นด้วยของที่เป็นง่าม

หน่วยเสียง / n- / นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง / n- / ~ ภาษาไทย / j- / ตัวอย่างเช่น

尿 (niào)	niiw C2	~ เยี่ยว	jiaw C1	- ถ่ายปัสสาวะ น้ำปัสสาวะ
瓤 (ráng)	nɔŋA2	~ ยวง	juan A2	- เนื้อในของขนุนที่หุ้มเมล็ด
農 (nóng)	noŋ A2	~ ยุ่ง	juŋ C2	- สิ่งปลูกสร้างสำหรับเก็บข้าวเปลือกประจำบ้าน

หน่วยเสียง / n- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / j- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่เพดานแข็ง (Voiceless palatal semi-vowel) ทั้งสองหน่วยเสียงนี้เหมือนกันที่เป็นเสียงก้อง และมีฐานกรณ์เดียวกัน

4.1.1.3.4 หน่วยเสียง /l-/

หน่วยเสียง /l-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะข้าง ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiced dental and alveolar lateral) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางต้ง /l-/ ~ ภาษาไทย /l-/ ตัวอย่างเช่น

離	(lí)	lej A2	~ ลี	lii A2	- ไป
林	(lín)	lam A2	~ ล่า	lam A2	- ตัวของคนสัตว์หรือสิ่งต่าง ๆ ไม่นับส่วนที่เป็น แขนขาหรือกิ่งก้าน
掠	(lüè)	lœæk D2	~ ลัก	lak D2S	- ลอบทำในสิ่งที่ตนไม่มีสิทธิ์หรือไม่ได้รับ อนุญาต

หน่วยเสียง /l-/ นี้มีในระบบเสียงภาษาจีนกลางต้งและภาษาไทย ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคทางเสียงที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกลางต้ง /l-/ ~ ภาษาไทย /r-/ ตัวอย่างเช่น

漏	(lòu)	law C2	~ รั่ว	rua B2	- อากาศที่อากาศหรือของเหลวไหลเข้าหรือไหลออก ทางรอยแตก
漣	(lián)	liin A2	~ ริน	rin A2	- เทให้ไหลออกเรื่อย ๆ ทีละน้อย
捋	(lè)	lyytD1L	~ รูด	ruutD2L	- กิริยาที่เอามือกำลังที่มีลักษณะยาว ๆ แล้วครูดไป

เนื่องจากในระบบเสียงของภาษาจีนกลางต้งไม่มีหน่วยเสียง /r-/ จึงทำให้หน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกลางต้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /r-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะรัว ก้อง และเกิดบริเวณฟัน (Voiced dental rolled) ทั้งสองหน่วยเสียงนี้ต่างกันในด้านลักษณะของเสียง คือเป็นเสียงข้างลิ้น และเป็นเสียงรัว ในขณะที่ลักษณะอื่น ๆ เหมือนกันคือเป็นเสียงก้องเหมือนกัน และมีฐานกรณ์เดียวกัน

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /l-/ ~ ภาษาไทย /kh1-/ ตัวอย่างเช่น

躑	(lán)	laan A1	~ คลาน	khlaan A2	- ไปด้วยมือและเข่า
烙	(lào)	lɔɔk D1L	~ คลอก	kh1ɔɔk D2L	- อากาศที่ไฟล้อนเผาออกไม่ได้

ในที่นี้หน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ /kh1-/ ในภาษาไทย เนื่องจากในระบบเสียงภาษาไทยมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเป็นจำนวนมาก ต่างกับระบบเสียงภาษาจีนกวางตุ้งที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเพียงสองหน่วยเสียงเท่านั้น

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /l-/ ~ ภาษาไทย /khr-/ ตัวอย่างเช่น

藍	(lán)	laam A1	~ คราม	khraamA2	- สีน้ำเงิน
懶	(lǎn)	laan B2	~ คร้าน	khraan C2	- มีความรู้สึกไม่อยากจะทำ หรือคิด

ในที่นี้หน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ /khr-/ ในภาษาไทย การปรากฏลักษณะนี้คล้ายกับข้อ 4.1.1.3.4.ค

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /l-/ ~ ภาษาไทย /n-/ ตัวอย่างเช่น

狸	(lí)	lej A2	~ (หมา)ใน	naj A2	- ชื่อสุนัขล่าเนื้อประเภทหนึ่ง
鯉	(lí)	lej B2	~ (ปลา)ใน	naj A2	- ชื่อปลาน้ำจืด ตัวยาวรี แบนข้าง คล้ายปลาตะเพียน แต่มีครีบหลังใหญ่กว่า ปากเล็ก
裡	(lǐ)	lɔj B2	~ ใน	naj A2	- ตรงกันข้ามกับ นอก

ในที่นี้หน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /n-/ ในภาษาไทย เนื่องจากทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือกเหมือนกัน ต่างกันเพียง /n-/ เป็นเสียงนาสิก ส่วนหน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงข้าง

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /l-/ ~ ภาษาไทย /d-/ ตัวอย่างเช่น

鈴	(líng)	liiŋ A2	~ (กระ)ดิ่ง	diŋ B1	- เครื่องทำเสียงสัญญาณทำด้วยโลหะ
拎	(líng)	leŋ A1'	~ ดิ่ง	duŋ A1	- เหนียวมา ชูดมา รังมา
戾	(lèi)	laj C2	~ ดี	dii A1	- มีลักษณะที่เป็นไปในทางที่ต้องการ สวยงาม

ในที่นี้หน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /d-/ ในภาษาไทย เนื่องจากทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือกเหมือนกัน ต่างกันเพียง /d-/ เป็นเสียงระเบิด ส่วนหน่วยเสียง /l-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงข้าง

4.1.1.4 เสียงเพดานแข็ง (Palatals)

เสียงเพดานแข็ง (Palatals) หมายถึงเสียงที่เกิดจากนำลิ้นไปแตะบริเวณเพดานส่วนที่โค้งเป็นกระดูกแข็ง ที่เรียกว่า เพดานแข็ง หรือ เพดานปาก (กาญจนา นาคสกุล : 2541, 15) ในภาษาจีนกวางตุ้งมีเสียงที่เกิดจากฐานกรณนี้ทั้งหมด 4 หน่วยเสียงคือ หน่วยเสียง /ts-/ หน่วยเสียง /tsh-/ หน่วยเสียง /s-/ และหน่วยเสียง /j-/

4.1.1.4.1 หน่วยเสียง /ts-/

หน่วยเสียง /ts-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่เพดานแข็ง (Voiceless unaspirated palatal fricative) ซึ่งมีรูปเป็นหน่วยเสียงสัทอักษรสากลคือ /tʃ/ มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ts-/ ~ ภาษาไทย /c-/ ตัวอย่างเช่น

指	(zhǐ)	tsii B1	~ ชี้	cii C1	- เานิ้วชี้หรือสิ่งของจุดหรือแห่เข้าไป
盞	(zhǎn)	tsaan B1	~ จาน	caan A1	- ภาชนะรูปแบน ๆ สำหรับใส่สิ่งของต่าง ๆ
雀	(què)	tsœœk D1L	~ จอก	cœœk D1	- (ใบ.) นกกระจอก

หน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /c-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่ปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง (Voiceless unaspirated alveolo-

palatal fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง ไม่มีลม และมีฐานกรรณที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /c-/ ในภาษาไทย เกิดบริเวณปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ts-/ ~ ภาษาไทย /ch-/ ตัวอย่างเช่น

抄 (-)	tsii B1	~ ซี้	chii C2	- เขี่ยดุ้นซี้เป็นต้น ตรงไปที่ใดที่หนึ่ง
俶 (jiù)	tsœœ C2	~ เซ่า	chaw B2	- เข้าใช้ทรัพย์สินของผู้อื่นชั่วคราว โดยให้ค่าเช่า
象 (xiàng)	tsœœŋC2	~ ซ้าง	chaanC2	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ตัวสีเทา จมูกยื่นยาว เรียกว่างวง

หน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ch-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่ปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง (Voiceless aspirated alveolo-palatal fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรรณที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /ch-/ ในภาษาไทย เกิดบริเวณปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ts-/ ~ ภาษาไทย /t-/ ตัวอย่างเช่น

棕 (zōng)	tsɔŋ A1	~ ตอง	tɔŋ A1	- ใบไม้ขนาดใหญ่ใช้ห่อของได้
築 (zhú)	tsok D1S	~ ตอก	tɔk D1	- เอาค้อนหรือสิ่งอื่นตีตะปูหรือหลักเป็นต้น
酌 (zhuó)	tsœk D1L	~ ตัก	tak D1	- เอาภาชนะช้อนสิ่งของขึ้นจากที่เดิม

หน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /t-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless unaspirated dental-alveolar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง ไม่มีลม และมีฐานกรรณที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /t-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ts-/ ~ ภาษาไทย /th-/ ตัวอย่างเช่น

觸 (chù)	tsok D1S	~ ถูก	thuuk D1	- โดน ตะ ต้อง สัมผัส
誦 (sòng)	tsong C2	~ ท่อง	thovng B2	- ว่าซ้ำ ๆ ให้จำได้
踵 (zhǒng)	tsong B1	~ ถึง	thuvng A1'	- บรรลุจุดหมาย สู่

หน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลิม และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless unaspirated dental-alveolar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ts-/ ~ ภาษาไทย /s-/ ตัวอย่างเช่น

墜 (zhuì)	tsɔj C2	~ สอย	sɔvj A1	- เอาไม้ง่ามเป็นต้น บิดเอาดอกไม้ลูกไม้ลงมา
震 (zhèn)	tsan C1	~ สั่น	san B1	- ไหวถี่ ๆ ทำให้ไหวถี่ ๆ
頌 (sòng)	tsɔvng C2	~ ช้อง	sɔvng B2	- ร้องสรรเสริญ ร้องพร้อม ๆ กัน

หน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมากคือหน่วยเสียง /ts-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

4.1.1.4.2 หน่วยเสียง /tsh-/

หน่วยเสียง /tsh-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก ไม่ก้อง มีลิม และเกิดที่บริเวณเพดานแข็ง (Voiceless aspirated palatal fricative) ซึ่งมีรูปเป็นหน่วยเสียงสัทอักษรสากลคือ /tʃh/ มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /tsh-/ ~ ภาษาไทย /c-/ ตัวอย่างเช่น

沉 (chén)	tsham A2	~ จม	com A1	- หายลงไปหรืออยู่ใต้ผิวน้ำ
設 (shè)	tshiit D1L	~ จัด	cat D1	- ตกแต่ง ทำให้เรียบร้อย
切 (qiē)	tshiit D1L	~ เจียด	ciatD1	- ตัด ขริบ หรือเฉือนให้ไปตามแนว

หน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /c-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่ปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง (Voiceless unaspirated alveolo-palatal fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /c-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /tsh-/ ~ ภาษาไทย /ch-/ ตัวอย่างเช่น

粗 (cū)	tshow A1	~ ช้า	chaa C2	- หยาบ ชั่ว เลว ทรมาน
潛 (qián)	tshiim A2	~ ซ้ำ	cham A2	- เอากิ่งไม้ที่ตัดหรือตอนมาปักไว้ที่ที่ดินและ ๆ หรือแช่น้ำชั่วคราว เพื่อให้รากออก
促 (cù)	tshokD1S	~ ชุก	chuk D1	- เกิดขึ้นโดยพลัน

หน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /ch-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่ปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง (Voiceless aspirated alveolo-palatal fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง มีลม และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /ch-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณปุ่มเหงือกกับเพดานแข็ง

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /tsh-/ ~ ภาษาไทย /t-/ ตัวอย่างเช่น

青 (qīng)	tsheŋA1'	~ แดง	teŋA1	- ชื่อไม้เถาล้มลุกมีมือเกาะ ผลกินได้
----------	----------	-------	-------	--------------------------------------

淺 (qiǎn)	tshiin B1	~ ตื้น	thuuunC2	- หยั่งลงไปได้ไม่ไกลจากผิวน้ำ
窗 (chuāng)	tshœœŋA1'	~ (หน้า) ต่าง	taaŋB1	- ช่องฝาเรือนที่เปิดปิดได้ เพื่อรับแสงสว่าง อากาศ และลม

หน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /t-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /tsh-/ ~ ภาษาไทย /th-/ ตัวอย่างเช่น

次 (cì)	tshii C1	~ ที่	thii A2	- ครั้ว คราว หน
猜 (cāi)	tshaaaj A1	~ ทาย	thaaaj A2	- คาดคะเนเอา
柱 (zhù)	tshyy A1	~ เ้า	thaw C2	- ยัน

หน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /th-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /tsh-/ ~ ภาษาไทย /s-/ ตัวอย่างเช่น

插 (chā)	tshaapD1L	~ เสียบ	siap D1	- เอาของดันลงบนปลายสิ่งทีแหลม ๆ
錢 (qián)	tshiin A2	~ สิ้น	sin A1'	- เงิน ทรัพย์
隨 (suí)	tshøj A2	~ สอย	sooj A1'	- ติดตามไปรับใช้

หน่วยเสียง /tsh-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar frica-

tive) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /tsh-/ ใน ภาษาจีนกลางตั้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณ ฟันกับปุ่มเหงือก

4.1.1.4.3 หน่วยเสียง /s-/

หน่วยเสียง /s-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่บริเวณ เพดานแข็ง (Voiceless unaspirated palatal fricative) ซึ่งมีรูปเป็นหน่วยเสียงสัทอักษรสากลคือ /ʃ/ มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางตั้ง /s-/ ~ ภาษาไทย /s-/ ตัวอย่างเช่น

四 (sì)	sej C1	~ สี่	sii B1	- จำนวนสามบวกหนึ่ง
縱 (sāo)	sow A1'	~ สาว	saaw A1'	- ชักสิ่งที่เป็นเส้นยาว ๆ ออกจากที่เข้าหาตัว
熟 (shóu)	sok D2	~ สุก	suk D1	- พ้นจากห้าม ถึงระยะที่ใช้ได้แล้ว

หน่วยเสียง /s-/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วย เสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาจีนกลางตั้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับ ปุ่มเหงือก

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง /s-/ ~ ภาษาไทย /c-/ ตัวอย่างเช่น

小 (xiǎo)	siiw B1	~ จิว	ciw A1'	- เด็กมาก
識 (shì)	sek D1S	~ จัก	cak D1	- รู้ ทราบ จำได้
首 (shǒu)	saw B1	~ โจก	cook D1	- หัวหน้า

หน่วยเสียง /s-/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /c-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วย เสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar fricative)

โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /c-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

ค ภาษาจีนกวางตุ้ง /s-/ ~ ภาษาไทย /ch-/ ตัวอย่างเช่น

使 (shǐ)	saj B1	~ ใช้	chaj C2	- บังคับให้ทำ
城 (chéng)	sɛɛŋ A2	~ เชียง	chiaŋ A2	- คำเรียกเมืองทางภาคพายัพและภาคเหนือ
索 (suǒ)	sɔɔkD1L	~ เชือก	chwakD2L	- สิ่งที่ทำด้วยด้ายหรือป่านปอเป็นต้น

หน่วยเสียง /s-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ch-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless dental-alveolar fricative) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /s-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /ch-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

4.1.1.4.4 หน่วยเสียง /j-/

หน่วยเสียง /j-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่บริเวณเพดานแข็ง (Voiced palatal semi-vowel) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /j-/ ~ ภาษาไทย /j-/ ตัวอย่างเช่น

幼 (yòu)	jaw C1	~ เย่า	jaw A2	- เบา อ่อน น้อย
仍 (rēng)	jiin A2	~ ยัง	jaŋ A2	- คงอยู่ มี กระทำให้
燁 (yè)	jiip D2	~ ยิบ	jip D2S	- ระยับ พรราวแพรว วับวาบ

หน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /j-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /j-/ ~ ภาษาไทย /ʔ-/ ตัวอย่างเช่น

要	(yào)	jaw C1	~ เอา	ʔaw A2	- ต้องการ
燕	(yàn)	jiin C1	~ แอ่น	ʔeen B1	- ช้อนขนาดเล็ก ตัวสีน้ำตาลหรือดำ ปลายปีก แหลม
厭	(yàn)	jiim C1	~ อิม	ʔim B1	- เต็มแล้ว พอแล้ว หายอยาก

ในที่นี้หน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /ʔ-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดบริเวณช่องระหว่างเส้นเสียง (Voiceless unaspirated glottal stop)

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /j-/ ~ ภาษาไทย /l-/ ตัวอย่างเช่น

養	(yǎng)	jœŋ B2	~ เลี้ยง	liɑŋ C2	- ดูแล เอาใจใส่ บำรุง
容	(róng)	joŋ A2	~ ล่ง	loŋ B2	- โหล่ง เปลา่ ว่าง
逸	(yì)	jat D2	~ เล็ด	let D2S	- แอบซ่อนไป ลอบเข้าไปหรือออกมาด้วยความล้าปาก

ในที่นี้หน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /l-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงข้าง ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiced dental-alveolar lateral) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /l-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /j-/ ~ ภาษาไทย /r-/ ตัวอย่างเช่น

畚	(yú)	jyy B2	~ ไร่	raj B2	- ที่ปลูกพืชและต้นไม้บนไหล่เขาหรือในที่ดอน
諭	(yù)	jyy C2	~ รู้	ruu C2	- แจ้ง เข้าใจ ทราบ
余	(yú)	jyy A2	~ รา	raa A2	- เราทั้งคู่ เขาทั้งคู่ ในคำสองวา

ในที่นี้หน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /r-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงร่ว ก้อง และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiced dental-alveolar rolled) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงก้อง และมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /r-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /j-/ ~ ภาษาไทย /w-/ ตัวอย่างเช่น

炎 (yán)	jiim A2	~ แวม	wεem A2	- ลักษณะของแสงที่เห็นเคลื่อนไหวอยู่เรื่อย ๆ
元 (yuán)	jyyn A2	~ วัน	wan A2	- ระยะเวลา 12 ชั่วโมง ตั้งแต่รุ่งจนถึงย่ำค่ำ
迂 (yū)	jyy A1	~ วก	wok D2S	- หักเลี้ยวกลับ

ในที่นี้หน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /w-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial semi-vowel) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงก้อง และเป็นหน่วยเสียงประเภทเดียวกันคือเป็นเสียงครึ่งสระเหมือนกัน

ฉ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /j-/ ~ ภาษาไทย /d-/ ตัวอย่างเช่น

飲 (yǐn)	jam B1	~ ดืม	duum B1	- กินของเหลว เช่นน้ำ
蟻 (yǐn)	jan B2	~ เดือน	dwan A1	- ชื่อสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหลายชนิด มีตามดินชั้น

ในที่นี้หน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /d-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยกัก ก้อง ไม่มีลม และเกิดบริเวณฟันและปุ่มเหงือก (Voiced unaspirated dental-alveolar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงมีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันมาก คือหน่วยเสียง /j-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดบริเวณเพดานแข็ง ส่วนหน่วยเสียง /d-/ ในภาษาไทยเกิดบริเวณฟันกับปุ่มเหงือก

4.1.1.5 เสียงเพดานอ่อน (Velars)

เสียงเพดานอ่อน (Velars) หมายถึงเสียงที่เกิดจากนำลิ้นไปแตะบริเวณเพดานส่วนที่โค้งบริเวณที่อยู่ถัดจากเพดานปาก เรียกว่า เพดานอ่อน (กาญจนา นาคสกุล: 2541, 15) ในภาษาจีน

กวางตุ้งมีเสียงที่เกิดจากฐานกรณีนี้นี้ทั้งหมด 3 หน่วยเสียงคือ หน่วยเสียง /k-/ หน่วยเสียง /kh-/ และหน่วยเสียง /ŋ-/

4.1.1.5.1 หน่วยเสียง /k-/

หน่วยเสียง /k-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless unaspirated velar stop) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /k-/ ~ ภาษาไทย /k-/ ตัวอย่างเช่น

解 (jiě)	kaaj B1	~ แก้ว	kɛɛ C1	- ทำให้คลายจากลักษณะที่แน่น ทำให้หลุด
弓 (gōng)	koŋ A1'	~ กง	koŋ A1	- ไม้สำหรับติดฝ้าย มีรูปเหมือนคันธนู
蛤 (há)	kap D1S	~ กบ	kop D1	- ซีสต์วีสี่เท้าสะเทินน้ำสะเทินบก ไม่มีหาง ตีนแบน

หน่วยเสียง /k-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /k-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /k-/ ~ ภาษาไทย /k1-/ ตัวอย่างเช่น

告 (gào)	kow C1	~ กล่าว	klaaw B1	- บอก แจ้ง พุด
揀 (jiǎn)	kaan B1	~ กลั่น	k1an B1	- คัดเอาแต่ส่วนที่สำคัญ
稼 (jià)	kaa C1	~ กล้า	k1aa C1	- ต้นข้าวที่เพาะไว้สำหรับย้ายไปปลูกที่อื่น

ในที่นี้หน่วยเสียง /k-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียงพยัญชนะควบ /k1-/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่ไม่มีในระบบเสียงของภาษาจีนกวางตุ้ง

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /k-/ ~ ภาษาไทย /kh-/ ตัวอย่างเช่น

價 (jià)	kaa C1	~ (ราคา) khaa C1	- มูลค่าของสิ่งของที่คิดเป็นราคา
金 (jīn)	kam A1'	~ คำ kham A2	- ทองคำ
挾 (jiá)	kiip D2	~ คีบ khiip D2L	- เอาปลายสิ่งที่เป็นง่าม เป็นคีม จับสิ่งอื่นให้อยู่

ในที่นี้หน่วยเสียง /k-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /kh-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และที่เกิดเพดานอ่อน (Voiceless aspirated velar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์เดียวกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /k-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงที่ไม่มีลม ส่วนหน่วยเสียง /kh-/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงที่มีลม

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /k-/ ~ ภาษาไทย /h-/ ตัวอย่างเช่น

急 (jí)	kiip D1L	~ หีบ hiip D1	- ภาชนะใส่ของรูปสี่เหลี่ยม มีฝา
堅 (jiān)	kiin A1'	~ หิน hin A1'	- มวลของแข็งที่ประกอบด้วยแร่ชนิดเดียวหรือหลายชนิดรวมตัวกันอยู่ตามธรรมชาติ
見 (jiàn)	kiin C1	~ เห็น hen A1'	- อาการของตาที่ประสปรูป

ในที่นี้หน่วยเสียง /k-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /h-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless unaspirated velar stop)

4.1.1.5.2 หน่วยเสียง /kh-/

หน่วยเสียง /kh-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless aspirated velar stop) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /kh-/ ~ ภาษาไทย /kh-/ ตัวอย่างเช่น

卡 (kǎ)	khaa A1	~ คา khaa A2	- ค้างอยู่ ติดอยู่
奇 (qí)	khej A2	~ คี khii B2	- จำนวนที่หารด้วย 2 ไม่ลงตัว

勑 (qíng) **khɛŋ** A2 ~ แข็ง **khɛŋ** A1' - ไม่อ่อน ไม่นิม

หน่วยเสียง / kh- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง / kh- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง / kh- / ~ ภาษาไทย / k- / ตัวอย่างเช่น

耆 (qí)	khej A2	~ แก่	kɛɛ B1	- มีอายุมาก
蕨 (jué)	khyytD1L	~ ญาติ	kuut D1	- ชื่อเฟินหลายชนิด ชนิดที่กินได้ เช่นผักกูด

ในที่นี้หน่วยเสียง / kh- / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง / k- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลิ้ม และที่เกิดเพดานอ่อน (Voiceless unaspirated velar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงไม่ก้อง และมีฐานกรณ์เดียวกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง / kh- / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงที่มีลิ้ม ส่วนหน่วยเสียง / k- / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงที่ไม่มีลิ้ม

4.1.1.5.3 หน่วยเสียง / ŋ- /

หน่วยเสียง / ŋ- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiced velar nasal) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง / ŋ- / ~ ภาษาไทย / ŋ- / ตัวอย่างเช่น

藕 (ǒu)	ŋaw B2	~ เหง้า	ŋaw B2	- โคนลำต้นของพืชบางชนิด
女𧄸 (-)	ŋaam A1	~ งาม	ŋaam A2	- ลักษณะที่เห็นแล้วชวนยินดี ชวนพึงใจ
銀 (yín)	ŋan A2	~ เงิน	ŋɔn A2	- ธาตุลำดับที่ 47 เป็นโลหะสีขาว เนื้ออ่อนข้างอ่อน

หน่วยเสียง /ŋ-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ŋ-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ŋ-/ ~ ภาษาไทย /ŋ-/ ตัวอย่างเช่น

暗 (àn)	ŋam C1	~ อ่า	ʔam B1	- มีด คลุ้ม มั่ว
甕 (wèng)	ŋoŋ C1	~ โอ่ง	ʔooŋ B1	- ภาชนะสำหรับขังน้ำ ก้นสอบเล็กน้อย ปากกว้าง
軛 (è)	ŋaakD1L	~ แอก	ʔɛɛk D1	- ส่วนของยานพาหนะบางชนิด เป็นไม้ขวางบนคอวัวหรือควายที่ไถนาหรือเทียมคู่ลากเกวียน

หน่วยเสียง /ŋ-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ŋ-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง การปฏิภาคในลักษณะนี้มีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันคือ หน่วยเสียง /ŋ-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเกิดที่เพดานอ่อน ส่วนหน่วยเสียง /ŋ-/ ในภาษาไทยเกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง

4.1.1.6 เสียงช่องระหว่างเส้นเสียง (Glottals)

เสียงช่องระหว่างเส้นเสียง (Glottals) ในภาษาจีนกวางตุ้งมีเสียงที่เกิดจากฐานกรณ์นี้เพียงหน่วยเสียงเดียวเท่านั้นคือ หน่วยเสียง /h-/

4.1.1.6.1 หน่วยเสียง /h-/

หน่วยเสียง /h-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียดแทรก และเกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง (Glottal fricative) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /h-/ ~ ภาษาไทย /h-/ ตัวอย่างเช่น

許 (xǔ)	høj B1	~ ให้	haj C1	- มอบ สละ อนุญาต
--------	--------	-------	--------	------------------

烘 (hōng)	hoŋ A1'	~ หุง	huŋ A1'	- ทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งสุกด้วยวิธีต้มหรือเคี้ยว
合 (hé)	hap D2	~ หับ	hap D1	- ปิด จับ

หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /h-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง /h-/ ~ ภาษาไทย /kh-/ ตัวอย่างเช่น

候 (hòu)	haw C2	~ คอย	khøj A2	- มุ่งรออยู่ เฝ้า
限 (xiàn)	haan C2	~ คั่น	khan B2	- แทรกหรือกั้นอยู่ในระหว่าง
狹 (xiá)	haap D2	~ แคบ	khεep D2	- มีส่วนกว้างน้อย ไม่กว้างขวาง

ในที่นี้หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /kh-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless aspirated velar stop) การปฏิภาคในลักษณะนี้มีฐานกรณ์ที่ใกล้เคียงกันคือ หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกลางตั้งเกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง ส่วนหน่วยเสียง /kh-/ ในภาษาไทยเกิดที่เพดานอ่อน

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /h-/ ~ ภาษาไทย /ʔ-/ ตัวอย่างเช่น

含 (hán)	haw A2	~ อม	ʔom A1	- เอาสิ่งของใส่ในปาก แล้วหุบปากไว้
聞 (-)	haa B1	~ อ้า	ʔaa C1	- เปิด แยกออก แบะออก
盒 (hé)	hap D2	~ อับ	ʔap D1	- ตลับ

หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ʔ-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง และเกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง (Voiceless plosive glottal) หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกลางตั้งและหน่วยเสียง /ʔ-/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงที่เกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียงเหมือน

กัน ต่างกันที่หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงเสียดแทรก ส่วนหน่วยเสียง /ʔ-/ ในภาษาไทยเป็นเสียงกัก

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /h-/ ~ ภาษาไทย /r-/ ตัวอย่างเช่น

喊 (hǎn)	haam C1	~ รำ	ram B2	- ร้องให้ รำพันไม่หยุด
咸 (xián)	haam A2	~ รอม	room A2	- เก็บรวบรวมไว้ที่ละเล็กทีละน้อย
虹 (hóng)	hoŋ C2	~ รุ้ง	ruŋ C2	- แสงที่ปรากฏบนท้องฟ้า เป็นแถบโค้งสีต่าง ๆ 7 สี

ในที่นี้หน่วยเสียง /h-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /r-/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงร่ว ก้อง มีลม และเกิดฟันและปุ่มเหงือก (Voiced dental-alveolar trill) หน่วยเสียงนี้ไม่มีในภาษาจีนกวางตุ้ง

4.1.2 เสียงพยัญชนะต้นควบ

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบในภาษาจีนกวางตุ้งมีเพียง 2 หน่วยเสียงคือ หน่วยเสียง /kw-/ และหน่วยเสียง /khw-/

4.1.1.2.1 หน่วยเสียง /kw-/

หน่วยเสียง /kw-/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบที่ประกอบด้วยหน่วยเสียง 2 เสียงคือ หน่วยเสียงตำแหน่งที่หนึ่ง /k-/ เป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless unaspirated velar stop) และหน่วยเสียงตำแหน่งที่สอง /w-/ เป็นหน่วยเสียงครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial semi-vowel) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /kw-/ ~ ภาษาไทย /kw-/ ตัวอย่างเช่น

瓜 (guā)	kwaa A1'	~ กวา	kwaa A1	- แดงกวา
館 (guǎn)	kwuunB1	~ กว้าน	kwaan C1	- ตึก ใช้ควบกันว่า ตึกกว้าน (ถิ่น-พายัพ)
過 (guò)	kwoo C1	~ กว่า	kwaa B1	- เกิน

หน่วยเสียง / kw- / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / kw- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง / kw- / ~ ภาษาไทย / k- / ตัวอย่างเช่น

光 (guāng)	kwɔŋ A1'	~ ก่อง	kwɔŋ B1	- สุกใส สว่าง
筵 (guǐ)	kwaŋ B1	~ กวย	kuaj A1	- ตะกร้า (ถิ่น-พายัพ)
□ (-)	kwat D2	~ กุด	kut D1	- ด่วน ลั่น หรือเหียนเข้าไป

ในที่นี้หน่วยเสียง / kw- / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / k- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless unaspirated velar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงกัก ไม่ก้อง และไม่มีลมเหมือนกัน

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง / kw- / ~ ภาษาไทย / kh- / ตัวอย่างเช่น

棍 (gùn)	kwan C1	~ ขอน	khɔɔn A1'	- ท่อนไม้ใหญ่ที่ยังไม่ได้ตากกลมให้เป็นรูป
君 (jūn)	kwan A1'	~ ขุน	khun A1'	- ผู้เป็นใหญ่ หัวหน้า
掘 (jué)	kwat D1	~ ขุด	khut D1	- ภารกิจที่สับ เจาะ แทง หรือคุ้ยเอาดิน

หน่วยเสียง / kw- / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / kh- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless aspirated velar stop) โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงกัก และไม่ก้องเหมือนกัน

4.1.2.2 หน่วยเสียง / khw- /

หน่วยเสียง / khw- / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบที่ประกอบด้วยหน่วยเสียง 2 เสียงคือหน่วยเสียงตำแหน่งที่หนึ่ง / kh- / เป็นหน่วยเสียงกัก ไม่ก้อง มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voice-

less aspirated velar stop) และหน่วยเสียงตำแหน่งที่สอง / w- / เป็นหน่วยเสียงครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial semi-vowel) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง / khw- / ~ ภาษาไทย / khw- / ตัวอย่างเช่น

𪗇 (-) khwaj A2 ~ คววย khwaaaj A2 - ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์ที่บึกู๋ เขาโค้งยาว

หน่วยเสียง / khw- / ในภาษาจีนกวางตุ้งที่ปฏิภาคกับหน่วยเสียง / khw- / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ แต่มีจำนวนน้อยมากคือเพียงหนึ่งคู่เท่านั้น

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง / khw- / ~ ภาษาไทย / kw- / ตัวอย่างเช่น

擴 (kuò) khwwook D1L ~ กวาด kwaat D1 - ทำให้เตียนหรือหมดฝุ่นละอองด้วยไม้กวาดเป็นต้น

หน่วยเสียง / khw- / ในภาษาจีนกวางตุ้งที่ปฏิภาคกับหน่วยเสียง / kw- / ในภาษาไทยมีจำนวนน้อยมาก คือปรากฏเพียงหนึ่งคู่เท่านั้นจากจำนวนคำทั้งหมดที่พบในการศึกษาครั้งนี้

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง / khw- / ~ ภาษาไทย / k- / ตัวอย่างเช่น

括 (kuò) khwuut D1L ~ กวด kuat D1 - ทำให้แน่น ให้ตั้ง

หน่วยเสียง / khw- / ในภาษาจีนกวางตุ้งที่ปฏิภาคกับหน่วยเสียง / k- / ในภาษาไทยมีจำนวนน้อยมาก คือมีเพียงหนึ่งคู่เท่านั้นจากจำนวนคำทั้งหมดที่พบในการศึกษาครั้งนี้

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง / khw- / ~ ภาษาไทย / khw- / ตัวอย่างเช่น

愧 (kuì) khwaj C1 ~ ขวย khuaaj A1' - รู้สึกกระดาก รู้สึกอาย

หน่วยเสียง / khw- / ในภาษาจีนกวางตุ้งที่ปรากฏกับหน่วยเสียง / kh- / ในภาษาไทยมีจำนวนน้อยมาก คือปรากฏเพียงหนึ่งคู่คำเท่านั้นจากจำนวนคำทั้งหมดที่พบในการศึกษาครั้งนี้

4.1.3 เสียงพยัญชนะท้าย

เสียงพยัญชนะท้ายในภาษาจีนกวางตุ้งมีจำนวนทั้งหมด 8 หน่วยเสียงดังนี้ หน่วยเสียง / -p / หน่วยเสียง / -t / หน่วยเสียง / -k / หน่วยเสียง / -m / หน่วยเสียง / -n / หน่วยเสียง / -ŋ / หน่วยเสียง / -w / และหน่วยเสียง / -j /

4.1.3.1 หน่วยเสียง / -p /

หน่วยเสียง / -p / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่มีลมและเกิดที่ริมฝีปาก (Voiceless unaspirated bilabial stop) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง / -p / ~ ภาษาไทย / -p / ตัวอย่างเช่น

夾 (jiá)	kaap D1L	~ กับ	kap D1	- เป็นคำที่เชื่อมคำหรือความเข้าด้วยกัน มีความหมายว่ารวมกันหรือเกี่ยวข้องกัน
答 (dá)	taap D1L	~ ตอบ	təəp D1	- กล่าวเมื่อมีผู้ถาม
狹 (xiá)	haap D2	~ แคบ	kheep D2	- มีส่วนกว้างน้อย ไม่กว้างขวาง

หน่วยเสียง / -p / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง / -p / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา ทั้งสองเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีการปรากฏของเสียงพยัญชนะท้ายนี้ในแบบอื่น ๆ อีก แต่มีจำนวนน้อยเช่น คำว่า 拉 (lā) laap D1S ปรากฏกับคำว่า “ลาก” laak D2L ในภาษาไทย

4.1.3.2 หน่วยเสียง / -t /

หน่วยเสียง / -t / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก (Voiceless unaspirated dental-alveolar stop) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง /-t / ~ ภาษาไทย /-t / ตัวอย่างเช่น

擦	(chā)	tshaatD1L	~ ขัด	khat D1	- ถูให้เกลี้ยง ถูให้ขึ้นเงา
捺	(nà)	naat D2	~ นวด	nuatD2L	- ใช้มือบีบหรือกดเพื่อให้คลายจากความปวดเมื่อยหรือเมื่อยขาบ
瑟	(sè)	sat D1S	~ สด	sot D1	- ใหม่ ไม่เหี่ยวแห้ง ไม่ซีดจาง

หน่วยเสียง /-t / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /-t / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

4.1.3.3 หน่วยเสียง /-k /

หน่วยเสียง /-k / เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะกัก ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiceless unaspirated velar stop) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /-k / ~ ภาษาไทย /-k / ตัวอย่างเช่น

削	(xiāo)	sœœkD1L	~ ฉีก	chiik D1	- ขาดแยกออกจากกันหรือทำให้ขาดหรือแยกจากกัน
跌	(diē)	tok D2	~ ตก	tok D1	- กริยาที่ลดลงสู่ระดับต่ำในอาการอย่างพลัดลง
關	(bì)	phœkD1S	~ เฟิก	phœrkD2L	- ถอน ถลกออก เบิก

หน่วยเสียง /-k / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /-k / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกลางต้ง /-k/ ~ ภาษาไทย /-Ø¹/ ตัวอย่างเช่น

腳	(jiǎo)	kœək	~ ขา	kaa	A1'	-อวัยวะตั้งแต่ตะโพกถึงข้อเท้า
		D1L				

ในที่นี้หน่วยเสียง /-k/ ซึ่งเป็นพยัญชนะท้ายได้หายไปในประเทศไทย โดยที่หน่วยเสียงสระได้กลายเป็นเสียงสระยาวในประเทศไทย

ค. ภาษาจีนกลางต้ง /-k/ ~ ภาษาไทย /-ʔ/ ตัวอย่างเช่น

鑿	(záo)	tsɔɔk	D2	~ เจาะ	cɔɔʔ	D1	-ทำให้เป็นช่องเป็นรู
---	-------	-------	----	--------	------	----	----------------------

หน่วยเสียง /-k/ ในภาษาจีนกลางต้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /-ʔ/ ในภาษาไทย ทั้งสองหน่วยเสียงต่างเป็นเสียงกักเหมือนกัน

ง. ภาษาจีนกลางต้ง /-k/ ~ ภาษาไทย /-t/ ตัวอย่างเช่น

隔	(gé)	kaak	D1L	~ คัด	khat	D2S	-เลือก แยกสิ่งที่ยรวมกันอยู่
□	(-)	tœək	D1L	~ ตัด	tat	D1	-ทำให้ขาดด้วยของมีคม
學	(xué)	hɔɔk	D2	~ หัด	hat	D1	-ฝึก ฝึกฝน ทำให้ชำนาญ
畫	(huà)	waak	D1L	~ วาด	waat	D2L	-เขียนหรือลากเส้นเป็นลวดลายหรือรูปภาพ

หน่วยเสียง /-k/ ในภาษาจีนกลางต้งที่ปฏิภาคกับหน่วยเสียง /-t/ ในภาษานั้นมีจำนวนน้อย และมักจะเกิดกับเสียงสระกลางเช่น หน่วยเสียงสระ /a/ หรือ /aa/

¹ สัญลักษณ์ /-Ø/ นี้หมายถึงไม่มีหน่วยเสียง ในที่นี้ใช้แทนคำที่ไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เช่น คำว่า "ขา" khaa A1'

4.1.3.4 หน่วยเสียง /-m/

หน่วยเสียง /-m/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial nasal) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง /-m/ ~ ภาษาไทย /-m/ ตัวอย่างเช่น

踭 (-)	laam C1	~ ข้าม	khaam C1	- ยกเท้าผ่านเหนือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ผ่านไป
蘸 (zhàn)	tsam C1	~ จุ่ม	cum B1	- เอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งจุ่มลงไปของเหลว แล้วรีบยกขึ้น
添 (tiān)	tshimA1'	~ แถม	thɛm A1'	- เติมให้ เพิ่มให้

หน่วยเสียง /-m/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /-m/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

4.1.3.5 หน่วยเสียง /-n/

หน่วยเสียง /-n/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง และเกิดที่ปุ่มเหงือก (Voiced alveolar nasal) มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง /-n/ ~ ภาษาไทย /-n/ ตัวอย่างเช่น

艱 (jiān)	kaan A1'	~ แคน	kɛɛn A1	- วัตถุแข็งที่อยู่ตรงกลางของสิ่งอื่นสำหรับยึดให้อยู่
件 (jiàn)	kiin C2	~ ชิ้น	chin C2	- ก้อนหรือแผ่นเล็กที่ตัดแล้ว แยกออกจากส่วนใหญ่
噴 (pèn)	phan C1	~ ฟัน	phon B2	- ใช้กำลังลมทำให้ของในปากหลุดออกมาเป็นฝอย

หน่วยเสียง /-ŋ/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /-n/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

4.1.3.6 หน่วยเสียง /-ŋ/

หน่วยเสียง /-ŋ/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง และเกิดที่เพดานอ่อน (Voiced velar nasal) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /-ŋ/ ~ ภาษาไทย /-ŋ/ ตัวอย่างเช่น

廣 (guǎng)	kwɔŋ B1	~ กว้าง	kwaŋ C1	- ไม่แคบ, แผลออกไป
競 (jìng)	keŋ C1	~ แข่ง	keŋ B1	- ชิงเอาชนะกัน
桶 (tǒng)	thoŋ B1	~ ถุง	thuŋ A1'	- เครื่องใช้สำหรับใส่สิ่งของ ก้นปิด ปากเปิด

หน่วยเสียง /-ŋ/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /-ŋ/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

4.1.3.7 หน่วยเสียง /-w/

หน่วยเสียง /-w/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่ริมฝีปาก (Voiced bilabial semi-vowel) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /-w/ ~ ภาษาไทย /-w/ ตัวอย่างเช่น

毫 (háo)	low A2	~ เครา	khraw A2	- ขนที่ขึ้นตามแก้มหรือขากรรไกร
套 (tào)	thow C1	~ เถา	thaw A1'	- ภาชนะหรือสิ่งของในจำพวกเดียวกัน
弄 (-)	naw A1	~ เน่า	naw B2	- เสียและมีกลิ่นเหม็น

หน่วยเสียง /-w/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /-w/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /-w/ ~ ภาษาไทย /-อ/ ตัวอย่างเช่น

跤 (jiāo)	kaaw C1	~ ซ้อ	khoo C1	- ส่วนตรงที่ของสองสิ่งมาต่อกัน
鋪 (pū)	phow C1	~ ปู	puu A1	- วางทอดลงเป็นพื้น
休 (xiū)	jaw A1'	~ หย่า	jaa B1	- ร่าง เลิกเป็นผัวเมียกัน
牛 (niú)	ŋaw A2	~ กัว	wua A2	- ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์กินคู้

ในที่นี้หน่วยเสียง /-w/ ในภาษาจีนกวางตุ้งได้หายไปในประเทศไทยและลงท้ายด้วยหน่วยเสียงสระที่เป็นเสียงสระหลัง (back vowel) เช่นเป็นหน่วยเสียงสระ /oo/ หน่วยเสียงสระ /ua/ หน่วยเสียงสระ /aa/ และหน่วยเสียงสระ /uu/ เช่นในคำเหล่านี้ คอ จ่า ตัว ท่อ บ่ ทา ปู ร้ว ถั่ว หย่า เป็นต้น เมื่อหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยหายไป จึงเป็นสาเหตุให้หน่วยเสียงสระเป็นสระเสียงยาวหรือสระประสม

4.1.3.8 หน่วยเสียง /-j/

หน่วยเสียง /-j/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะครึ่งสระ ก้อง และเกิดที่เพดานแข็ง (Voiced palatal semi-vowel) มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /-j/ ~ ภาษาไทย /-จ/ ตัวอย่างเช่น

蓋 (gài)	kwaj C1	~ กาย	kaaj B1	- พาด, พาดไขว้กัน
解 (jiě)	kaaj B1	~ ไช	khaj A1'	- เปิดหรือทำสิ่งที่ล้นติดอยู่ให้หลุดออก
未 (wèi)	mej C2	~ ไม	maj B2	- มิ คำปฏิเสธความหมายของคำที่อยู่ถัดไป

หน่วยเสียง /-j / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /-j / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปรากฏที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /-j / ~ ภาษาไทย /-จ / ตัวอย่างเช่น

幾	(jǐ)	kej	B1	~ กี่	kii	B1	- คำประกอบหน้าคำอื่นหมายความว่าเท่าไร
繞	(-)	laaj	B1	~ เลี้ยว	lia	A2	- เอลิ้นผ่านหรือแลบลิ้นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
提	(tí)	thaj	A2	~ เท	thee	A2	- ตะแคงหรือเอียงภาชนะเพื่อให้สิ่งที่อยู่ในนั้นไหลลงไปหรือออกไป
派	(pài)	phaaj	C1	~ แผ่	phæE	B1	- คลี่ ขยาย กระจายออกไปให้มีลักษณะแบนราบหรือกว้างกว่าเดิม

ในที่นี้หน่วยเสียง /-j / ในภาษาจีนกวางตุ้งได้หายไปในประเทศไทยและลงท้ายด้วยหน่วยเสียงสระที่เป็นเสียงสระหน้า (front vowel) เช่นเป็นหน่วยเสียงสระ /ii/ ในคำว่า กี่ คี ตี ที่ ลี และสี่ เป็นหน่วยเสียงสระ /ia/ ในคำว่า เลี้ยว ลีเยว และเตี้ยว เป็นหน่วยเสียงสระ /ee/ ในคำว่า เท และ เป็นหน่วยเสียงสระ /æE/ ในคำว่า แผ่ แพ และแก้

4.2 เสียงปรากฏของเสียงสระ

การอธิบายเสียงปรากฏของหน่วยเสียงสระในบทนี้จะแบ่งเป็น 3 ประเภท โดยเรียงลำดับตามส่วนของลิ้น ซึ่งแบ่งได้เป็น สระหน้า (front vowel) สระกลาง (central vowel) และสระหลัง (back vowel)

4.2.1 เสียงสระหน้า (Front vowels)

เสียงสระหน้าในภาษาจีนกวางตุ้งมี 4 เสียงได้แก่ เสียงสระ /ii / เสียงสระ /e / เสียงสระ /æE / เสียงสระ /yy / เสียงสระ /o / และเสียงสระ /œœ /

4.2.1.1 หน่วยเสียง /ii/

หน่วยเสียง /ii/ เป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ริมฝีปากรี มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /ii/ ตัวอย่างเช่น

屎 (shǐ)	sii B1	~ 糞	khii C1	- กากอาหารที่ร่างกายไม่ต้องการแล้วขับถ่าย ออกทางทวารหนัก
鉗 (qián)	khiiim B1	~ คีม	khiiim A2	- เครื่องมือชนิดหนึ่งมีสองขาสำหรับคีบของ
鑷 (niè)	niip D2	~ หนีบ	niip D1	- คีบหรือบีบให้แรงให้แน่นด้วยของที่เป็นง่าม

หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียงสระยาว /ii/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน จึงเป็นการปฏิภาคที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /i/ ตัวอย่างเช่น

厭 (yàn)	jiim C1	~ อิ่ม	?im B1	- เต็มแล้ว พอแล้ว หายหิว หายอยาก
堅 (jiān)	kiin A1'	~ หิน	hin A1'	- แข็งมาก
□ (-)	piin B1	~ ปิ้ง	piin C1	- ทำให้สุกด้วยการวางไว้เหนือไฟ
條 (tiáo)	thiiw A2	~ ทิว	thiw A2	- แถวหรือแนวแห่งสิ่งที่ติดเนื่องกันไปยาวยืดยาว

หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /i/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา ต่างกันที่ในภาษาไทยมีความแตกต่างด้านความสั้นยาวของเสียงสระ /ii/ และ /i/ ในขณะที่ภาษาจีนกวางตุ้งจะไม่มี ความแตกต่างในด้านความสั้นยาวของเสียงสระนี้คือจะมีเพียงเสียงยาวเท่านั้น

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /ee/ ตัวอย่างเช่น

扁 (biǎn)	phiinA1'	~ เบน	been A1	- เหว หรือทำให้เหวไปข้างใดข้างหนึ่ง
----------	----------	-------	---------	-------------------------------------

腰 (yāo)	jiiw A1'	~ เอว	?eew A1	- ส่วนกลางของร่างกายระหว่างชายโครงกับกระดูกตะโพกทั้งสอง
傲 (jǎng)	kiinj B1	~ เกรง	kreenjA1	- นึกกลัวไปเอง นึกวิตกไปเอง

หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /ee/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ยาว ริมฝีปากกริ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงยาว สระหน้าและริมฝีปากกริเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระสูง หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องยกลิ้นขึ้นไประดับที่สูง ในขณะที่หน่วยเสียง /ee/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /ee/ ในภาษาไทย

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /e/ ตัวอย่างเช่น

見 (jiàn)	kiin C1	~ เห็น	hen A1'	- อาการของตาที่ประสพรูปปรากฏแก่ตา
捻 (niǎn)	niin B1	~ เน้น	nen C2	- กดให้แน่น
線 (xiàn)	siin C1	~ เส้น	sen C1	- สาย แถว แนว

ในที่นี้หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /e/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง สั้น ริมฝีปากกริ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าและริมฝีปากกริ ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระสูง หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องยกลิ้นขึ้นไประดับที่สูง ในขณะที่หน่วยเสียง /e/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /e/ ในภาษาไทย

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /ee/ ตัวอย่างเช่น

兼 (jiān)	kiimA1'	~ แกม	keem A1	- ปน
肩 (jiān)	kiinA1'	~ แขน	kheen A1	- อวัยวะที่ต่อจากไหล่ทั้งสองข้าง

錠 (dìng)	tiɪŋ C2	~ แท่ง	thɛŋ B2	- ลักษณะนามเรียกของสิ่งที่ตัน กลมยาวหรือแบนหนา
苗 (miáo)	miiw A2	~ แม้ว	mɛɛwC2	- คนชาวเขาพวกหนึ่งอยู่ทางตอนเหนือประเทศไทย

ในที่นี้หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ɛɛ/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า ต่ำ ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าและริมฝีปากรี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระสูง หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องยกลิ้นขึ้นไประดับที่สูง ในขณะที่หน่วยเสียง /ɛɛ/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระต่ำ ดังนั้นจึงเป็นลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /ɛɛ/ ในภาษาไทย

ฉ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /a/ ตัวอย่างเช่น

疊 (dié)	tiip D2	~ ทับ	thap D2S	- วางข้างบน ซ้อนข้างบน
折 (zhé)	tsiitD1L	~ ตัด	tat D1	- ทำให้ขาดด้วยของมีคม
潛 (qián)	tshiimA2	~ ซ้ำ	cham A2	- เอากิ่งไม้ที่ตัดหรือตอนมาปักไว้ที่ที่ดินแฉะๆ หรือแช่น้ำไว้ให้รากงอก

ในที่นี้หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /a/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องใช้ลิ้นส่วนหน้าและยกลิ้นขึ้นไประดับที่สูง ในขณะที่หน่วยเสียง /a/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงและถอยลิ้นไปข้างหลังเล็กน้อยในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /a/ ในภาษาไทย

ช. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /uuu/ ตัวอย่างเช่น

建 (jiàn)	kiin C1	~ ยืน	juuun A2	- ตั้งอยู่ เอาเท้าเหยียบพื้นแล้วตั้งตัวให้ตรงขึ้นไป
----------	---------	-------	----------	---

延 (yán)	jiin A2	~ ยืน	juuun B2	- กริยาหรืออาการที่เหยียดหรือเหลื่อมล้ำออกไป ส่ง
使 (shǐ)	sii B1	~ สื่อ	suuu B1	- ผู้หรือสิ่งที่ทำการติดต่อถึงกันหรือชักนำให้รู้จัก กัน

หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /uu uu / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง สูง ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสูงและริมฝีปากรีเหมือนกัน แต่เพียงหน่วยเสียง /i/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องใช้ลิ้นส่วนหน้าแตะกับอวัยวะในช่องปาก ในขณะที่หน่วยเสียง /uuu/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ดังนั้นจึงเป็นการเคลื่อนลิ้นให้ถอยหลังในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /uu uu / ในภาษาไทย

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ii/ ~ ภาษาไทย /ia/ ตัวอย่างเช่น

廉 (lián)	lim A2	~ เหลี่ยม	liam B1	- ด้านที่เป็นสัน
並 (bìng)	piŋ C1	~ เพียง	phiaŋC2	- เท่า เสมอ เหมือน
燎 (liáo)	liw A2	~ เรียว	riaw A2	- สายสำหรับรั้งใบเรือ

ในที่นี้หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ia / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากรี และลงท้ายด้วยสระต่ำ หน่วยเสียงสระ /i/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับเสียงสระตำแหน่งที่หนึ่งของเสียงสระประสม /ia / ในภาษาไทย

4.2.1.2 หน่วยเสียง /e/

หน่วยเสียง /e/ เป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ริมฝีปากรี เป็นสระเสียงสั้น มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /e/ ~ ภาษาไทย /ee / ตัวอย่างเช่น

擊 (jī)	kek D1S	~ เขก	kheekD1	- ถนัดมือเข้าแล้วเคาะลงไปโดยแรง โขก
--------	---------	-------	---------	-------------------------------------

หน่วยเสียง /e/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ee/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้า กลาง และริมฝีปากรี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /e/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นเสียงสั้น ขณะที่หน่วยเสียงในภาษาไทยเป็นเสียงยาว

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง /e/ ~ ภาษาไทย /i/ ตัวอย่างเช่น

寧 (níng)	nej A2	~ นิ่ง	niŋ B2	- ไม่กระดุกกระดิก ไม่เคลื่อนไหว
----------	--------	--------	--------	---------------------------------

ในที่นี้หน่วยเสียง /e/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /i/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง สั้น ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าและริมฝีปากรี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /e/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ในขณะที่หน่วยเสียง /i/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระสูง

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /e/ ~ ภาษาไทย /ii/ ตัวอย่างเช่น

幾 (jǐ)	kej B1	~ กี่	kii B1	- คำประกอบหน้าคำอื่นหมายความว่าเท่าไร
色 (sè)	sek D1S	~ สี	sii A1'	- ลักษณะของแสงสว่างที่ปรากฏแก่ตาให้เห็นเป็นสี

หน่วยเสียง /e/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ii/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าและริมฝีปากรี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /e/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลางและเป็นสระเสียงสั้น ในขณะที่หน่วยเสียง /ii/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระสูงและเป็นสระเสียงยาว

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /e/ ~ ภาษาไทย /εε/ ตัวอย่างเช่น

競 (jìng)	kej C1	~ แข่ง	kεεŋ B1	- ชิงเอาชนะกัน
易 (yì)	jek D2	~ แลก	lεεk D2L	- เอาสิ่งหนึ่งให้ไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการมา

หน่วยเสียง / e / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / ɛɛ / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า ต่ำ ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าและริมฝีปากรี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง / e / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลางและเป็นสระเสียงสั้น ในขณะที่หน่วยเสียง / ɛɛ / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระต่ำและเป็นสระเสียงยาว

จ. ภาษาจีนกลางตั้ง / e / ~ ภาษาไทย / a / ตัวอย่างเช่น

秤 (chēng)	tshɛŋ C1	~ ชั่ง	chaŋ B2	- กระทำให้รู้น้ำหนัก โดยใช้เครื่องชั่งเป็นต้น
仍 (réng)	jeŋ A2	~ ยัง	jaŋ A2	- ไม่สำเร็จ ไม่ตลอด เหลือ

หน่วยเสียง / e / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากรี ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือจากระดับกลางเป็นระดับต่ำ และเปลี่ยนจากใช้ลิ้นส่วนหน้าเป็นใช้ลิ้นส่วนกลาง จากเสียงสระ / e / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นเสียงสระ / a / ในภาษาไทย

ฉ. ภาษาจีนกลางตั้ง / e / ~ ภาษาไทย / aa / ตัวอย่างเช่น

死 (sǐ)	sej B1	~ ตาย	taaŋ A1	- สิ้นใจ สิ้นชีวิต ไม่เป็นอยู่ต่อไป
秉 (bǐng)	peŋ B1	~ ฟาง	faaŋ A2	- ต้นข้าวที่นวดเอาเมล็ดออกแล้ว

หน่วยเสียง / e / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / aa / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากรี ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือจากระดับกลางค่อนข้างต่ำเป็นระดับต่ำ และเปลี่ยนจากใช้ลิ้นส่วนหน้าเป็นใช้ลิ้นส่วนกลาง จากเสียงสระ / e / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นเสียงสระ / aa / ในภาษาไทย

4.2.1.3 หน่วยเสียง / ɛɛ /

หน่วยเสียง / ɛɛ / เป็นหน่วยเสียงสระหน้า ยาว ต่ำ ริมฝีปากรี มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทย ดังนี้

4.2.1.4 หน่วยเสียง /yy/

หน่วยเสียง /yy/ เป็นหน่วยเสียงสระหน้า ยาว สูง ริมฝีปากห่อ มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /yy/ ~ ภาษาไทย /uu/ ตัวอย่างเช่น

住 (zhù)	tsyyC2	~ อยู่	juu B1	- พัก อาศัย
蕨 (jué)	khyytD1L	~ ฤๅ	kuut D1	- ชื่อเฟินหลายชนิดที่กินได้ ทางเหนือและอีสาน เรียกว่าฤๅ ผักฤๅ (Diplazium Esculentum Sw.)

หน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /uu/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง สูง ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระสูงและริมฝีปากห่อ แต่เพียงหน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า ในขณะที่หน่วยเสียง /uu/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ดังนั้นจึงเป็นการเลื่อนลิ้นให้ถอยหลังในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /uu/ ในภาษาไทย

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /yy/ ~ ภาษาไทย /oo/ ตัวอย่างเช่น

斷 (duàn)	thyynB2	~ ทอน	thoon A2	- ตัดหรือหันให้เป็นทอน
段 (duàn)	tyyn C2	~ ท่อน	thoon B2	- ส่วนที่ตัดหรือทอนออกเป็นตอน ๆ

หน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /oo/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงริมฝีปากห่อ แต่เพียงหน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ในขณะที่หน่วยเสียง /oo/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ ดังนั้นจึงเป็นการเลื่อนลิ้นให้ถอยหลังในการออกเสียงและลดระดับลิ้นให้ต่ำลงคือ จากเสียงสระ /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /oo/ ในภาษาไทย

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /yy/ ~ ภาษาไทย /ua/ ตัวอย่างเช่น

短 (duǎn)	t ^{yy} n B1	~	ด้วน	duan C1	- กุด ขาด สิ้นเข้า
緞 (duàn)	t ^{yy} n C2	~	ด้วน	duan B1	- ชื่อแพรชนิดหนึ่ง เนื้อเกลี้ยงเป็นมันด้านเดียว ทอเป็นลายสอง

หน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ua/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ และลงท้ายด้วยสระต่ำ

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /yy/ ~ ภาษาไทย /a/ ตัวอย่างเช่น

畚 (yú)	j ^{yy} B2	~	ไร่	raj B2	- ที่ปลูกพืชและต้นไม้บนไหล่เขาหรือที่ดอน
--------	--------------------	---	-----	--------	--

หน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /a/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สิ้น ริมฝีปากรี ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือจากระดับสูงเป็นระดับต่ำ และเปลี่ยนจากใช้ลิ้นส่วนหน้าเป็นใช้ลิ้นส่วนกลาง จากเสียงสระ /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /a/ ในภาษาไทย

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /yy/ ~ ภาษาไทย /aa/ ตัวอย่างเช่น

魚 (yú)	j ^{yy} B2	~	ปลา	plaa A1	- ชื่อสัตว์เลือดเย็น มีกระดูกสันหลัง ส่วนใหญ่ หายใจทางเหงือก
--------	--------------------	---	-----	---------	---

หน่วยเสียง /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /aa/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระต่ำ ริมฝีปากรี ดังนั้นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงโดยลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือจากระดับสูงเป็นระดับต่ำ และเปลี่ยนจากใช้ลิ้นส่วนหน้าเป็นใช้ลิ้นส่วนกลาง จากเสียงสระ /yy/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /aa/ ในภาษาไทย

4.2.1.4 หน่วยเสียง /ø/

หน่วยเสียง /ø/ เป็นหน่วยเสียงสระหน้า สั้น กลาง ริมฝีปากห่อ มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ø/ ~ ภาษาไทย /e/ ตัวอย่างเช่น

揚 (yáng)	jøn A2	~ เียง	kheŋ B1	- ภาชนะสานอย่างหนึ่งมีรูปร่างและขนาดต่าง ๆ
律 (lǜ)	løt D2	~ เม็ด	met D2S	- ของที่ทำเป็นก้อนกลม ๆ ขนาดเล็ก

หน่วยเสียง /ø/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /e/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้า และเป็นสระกลางเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /ø/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงริมฝีปากห่อ ในขณะที่หน่วยเสียง /e/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระริมฝีปากห่อ

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ø/ ~ ภาษาไทย /a/ ตัวอย่างเช่น

類 (lèi)	løj C2	~ เหล่า	law B1	- พวก ก๊ก
推 (tuī)	thøj A1'	~ ไถ	thaj A1'	- เคลื่อนไปเคลื่อนมา

หน่วยเสียง /ø/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /a/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากห่อ ดังนั้นจึงเป็นการลดระดับลิ้นให้ต่ำลงในการออกเสียงคือจากระดับกลางเป็นระดับต่ำ และเปลี่ยนจากใช้ลิ้นส่วนหน้าเป็นใช้ลิ้นส่วนกลาง จากเสียงสระ /ø/ ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /a/ ในภาษาไทย

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /ø/ ~ ภาษาไทย /วอ/ ตัวอย่างเช่น

寐 (mèi)	møj C2	~ ม้อย	thoون A2	- เคลิ้ม จวนหลับ เริ่มจะหลับ
纍 (léi)	løj B2	~ ร้อย	thoون B2	- สอด สอดด้วยด้ายเป็นต้น

หน่วยเสียง /ø/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกิริยากับหน่วยเสียง /w/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงริมฝีปากห่อ ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /ø/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า กลาง ในขณะที่หน่วยเสียง /w/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ ดังนั้นจึงเป็นการเลื่อนลิ้นให้ถอยหลังในการออกเสียงและลดระดับลิ้นให้ต่ำลงคือ จากเสียงสระ /ø/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นเสียงสระ /w/ ในภาษาไทย

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /ø/ ~ ภาษาไทย /ua/ ตัวอย่างเช่น

稅 (shuì)	søj C1	~ ส่วย	suaɿ B1	- ของที่เรียกเก็บจากพื้นเมืองส่งเป็นภาคหลวง
隊 (duì)	tøj C2	~ ทวย	thuaɿ A2	- หมู่ เหล่า

หน่วยเสียง /ø/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกิริยากับหน่วยเสียง /ua/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ และลงท้ายด้วยสระต่ำ

4.2.1.5 หน่วยเสียง /œœ/

หน่วยเสียง /œœ/ เป็นหน่วยเสียงสระหน้า ยาว ต่ำ ริมฝีปากห่อ มีเสียงปฏิกิริยากับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางตั้ง /œœ/ ~ ภาษาไทย /i/ ตัวอย่างเช่น

鱗 (lín)	lœœ nA2	~ ลิน	lin B2	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ตัวยาว หางยาว เกล็ดหนาแข็ง ม้วนตัวได้
姜 (jiāng)	kœœ ŋA1	~ จิง	khin A1'	- ชื่อไม้ล้มลุก เหง้ามีกลิ่นรสเผ็ด

หน่วยเสียง /œœ/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกิริยากับหน่วยเสียง /i/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ลิ้น ริมฝีปากกริ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /œœ/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง /i/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระสูง ดังนั้นจึงเป็นการยกระดับลิ้นให้สูงขึ้นในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /œœ/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นเสียงสระ /i/ ในภาษาไทย

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /œœ / ~ ภาษาไทย /ia / ตัวอย่างเช่น

涼 (liáng)	lœœŋ A2	~ เลียง	liɑŋ A2	- เย็น
養 (yǎng)	jœœŋ B1	~ เลียง	liɑŋ C2	- ดูแลเอาใจใส่บำรุง ปรนปรือด้วยอาหารการกิน เป็นต้น

หน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ia / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากรี และลงท้ายด้วยสระต่ำ

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /œœ / ~ ภาษาไทย /aa / ตัวอย่างเช่น

匠 (jiàng)	tsœœŋC2	~ ช่าง	chaaŋB2	- ผู้ชำนาญในการฝีมือ หรือศิลปะอย่างใดอย่างหนึ่ง
象 (xiàng)	tsœœŋC2	~ ช้าง	chaaŋC2	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ตัวสี่เท้าจุกยื่นยาว เรียกว่างวง
娘 (niáng)	nœœŋ A2	~ นาง	naaŋ A2	- คำแทนชื่อหญิง

ในที่นี้หน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /aa / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่รี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระในระดับใกล้เคียงกันคืออยู่ในระดับกลาง ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องใช้ลิ้นส่วนหน้าในการออกเสียง ในขณะที่หน่วยเสียง /aa / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /œœ / ~ ภาษาไทย /a / ตัวอย่างเช่น

酌 (zhuó)	tsœœ kD1L	~ ตัก	tak D1	- เอาภาชนะช้อนสิ่งของขึ้นจากที่เดิม
掠 (lüè)	lœœ k D2	~ ลัก	lak D2S	- ลอบทำในสิ่งที่ตนไม่มีสิทธิ์ หรือไม่ได้รับอนุญาต

หน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ล้วน ริมฝีปากไม่รี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระในระดับใกล้เคียงกัน คืออยู่ในระดับกลาง ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องใช้ลิ้นส่วนหน้าในการออกเสียง ในขณะที่หน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /œœ / ~ ภาษาไทย /อว / ตัวอย่างเช่น

輪 (lún)	lœœn B1	~ ล้อ	ลว C2	- ส่วนของรถซึ่งเป็นวงกลมสำหรับหมุนเคลื่อนพารถไป
讓 (ràng)	jœœŋ C2	~ ยอม	จวอม A2	- อาการที่แสดงออกบอกให้รู้ว่าเห็นด้วยไม่ขัด
雙 (shuāng)	sœœŋ A1	~ สอง	สวอŋA1'	- จำนวนหนึ่งบวกหนึ่ง

หน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /อว / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระกลางและริมฝีปากห่อ ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า หมายถึงเวลาออกเสียงจะต้องใช้ลิ้นส่วนหน้าในการออกเสียง ในขณะที่หน่วยเสียง /อว / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง

ฉ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /œœ / ~ ภาษาไทย /ii / ตัวอย่างเช่น

削 (xiāo)	sœœk D1L	~ ฉีก	chiik D1	- ขาดแยกออกจากกัน
----------	----------	-------	----------	-------------------

หน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ii / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหน้าและเป็นสระเสียงยาวเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงสระต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง /ii / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระสูง ดังนั้นจึงเป็นการยกระดับลิ้นให้สูงขึ้นในการออกเสียงคือ จากเสียงสระ /œœ / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นเสียงสระ /ii / ในภาษาไทย

4.2.2 เสียงสระกลาง (Middle vowels)

เสียงสระกลาง หมายถึงเสียงสระที่ใช้ในส่วนกลางในการออกเสียง ในระบบเสียงสระของภาษาจีนกวางตุ้งมีเสียงสระกลางเพียง 2 หน่วยเสียงคือ เสียงสระ/aa / และเสียงสระ / aa / ซึ่งเป็นเพียงเสียงสระคู่เดียวในภาษาจีนกวางตุ้งที่มีความแตกต่างในด้านเสียงสั้น-ยาว

4.2.2.1 หน่วยเสียง / aa /

หน่วยเสียงสระ / aa / เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่รี มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง / aa / ~ ภาษาไทย / aa / ตัวอย่างเช่น

麻 (má)	maa	A2	~ งา	ŋaa	A2	- ชื่อไม้ล้มลุกผลเป็นฝักมีเมล็ดเล็ก ๆ สีขาวหรือดำ
甲 (jiǎ)	kaap	D1L	~ กาบ	kaap	D1	- เปลือกหุ้มชั้นนอกของผล ช่อ ดอก หรือลำต้น
雁 (yàn)	ŋaan	C2	~ ห่าน	haan	B1	- ชื่อนกจำพวกเป็ด คอยาวกว่าเป็ดแต่สั้นกว่าหงส์ ทำรังบนดิน

หน่วยเสียง / aa / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / aa / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระสระที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา เป็นลักษณะที่ปรากฏมากที่สุดของเสียงสระ / aa / ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง / aa / ~ ภาษาไทย / a / ตัวอย่างเช่น

牌 (pái)	phaaj	A2	~ ไพ	phaj	B2	- เครื่องเล่นการพนัน ทำเป็นแผ่นบาง ๆ
蔓 (màn)	maan	C1	~ มัน	man	A2	- ชื่อเรียกไม้เถาหรือไม้ต้นหลายสกุลหลายวงศ์ที่ หัวใช้เป็นอาหารได้
夾 (jiá)	kaapD1L		~ กับ	kap	D1	- เป็นคำที่เชื่อมคำหรือความเข้าด้วยกัน มีความ หมายว่ารวมกันหรือเกี่ยวข้องกัน

หน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากไม่รี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระยาว ในขณะที่หน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระสั้น

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /aa / ~ ภาษาไทย /εε/ ตัวอย่างเช่น

排 (pái)	phaaj A2	~ แพ	phεε A2	- ไม้หรือสิ่งอื่นที่เอามาผูกมัดติดกัน สำหรับใช้เป็นพาหนะทางน้ำ
軛 (è)	ŋaak D1L	~ แยก	ʔεεk D1	- ส่วนของยานพาหนะบางชนิดเป็นไม้วางขวางบนคอวัวหรือควาย
幘 (zé)	tsaakD1L	~ แฉก	chεεk D1	- ลักษณะของสิ่งที่เป็นแผ่นและแยกออกเป็นจ๊ก ๆ หรือเป็นทางยาว

หน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /εε / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า ต่ำ ยาว ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระในระดับเดียวกันคืออยู่ในระดับต่ำ ยาว ริมฝีปากรี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ในขณะที่หน่วยเสียง /εε / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหน้า

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /aa / ~ ภาษาไทย /วว/ ตัวอย่างเช่น

跤 (jiāo)	kaaw C1	~ ช้ำ	khวว C1	- ส่วนตรงที่ของสองสิ่งมาต่อกัน
答 (dá)	taap D1L	~ ตอบ	tววp D1	- กล่าวเมื่อมีผู้ถาม

ในที่นี้หน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /วว / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระยาวและอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันคือระดับกลางเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ในขณะที่หน่วยเสียง /วว / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /aa / ~ ภาษาไทย /ia / ตัวอย่างเช่น

(-)	laaj B1	~ เลี้ยว	lia A2	- เคาลีนผ่านหรือแลบลีนกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
交 (jiāo)	kaaw A1	~ เกลียว	kliaw A1	- สิ่งที่มีลักษณะเป็นรอยพันหรือบิด โดยรอยต่อเนื่องอย่างสวยงาม

ในที่นี้หน่วยเสียง /aa / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /ia / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากกริ และลงท้ายด้วยสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี

4.2.2.2 หน่วยเสียง /a /

หน่วยเสียงสระ /a / เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากไม่รี มีเสียงปฏิบัติกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /a / ~ ภาษาไทย /a / ตัวอย่างเช่น

雞 (jī)	kaj A1'	~ ไก่	kaj B1	- ชื่อสัตว์ปีกจำพวกนก
九 (jiǔ)	kaw B1	~ เก้า	kaw C1	- จำนวนแปดบวกหนึ่ง
登 (dēng)	taŋ A1'	~ ตั้ง	taŋ C1	- ชูตัวหรือทำให้ทรงตัวในลักษณะที่ไม่ไชนอนหรือล้ม

หน่วยเสียง /a / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิบัติที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กันและเป็นลักษณะของเสียงปฏิบัติ /a / ที่ปรากฏมากที่สุด

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /a / ~ ภาษาไทย /aa / ตัวอย่างเช่น

休 (xiū)	jaw A1'	~ หย่า	jaa B1	- ร้าง เลิกเป็นคู่เวียงกัน
彬 (bīn)	pan A1'	~ ปาน	paan A2	- เหมือน คล้าย เพียง

仔 (zǎi) tsaj B1 ~ ซาย chaaj A2 - คนที่มีสิ่งใดเป็นอวัยวะสืบพันธุ์

ในที่นี้หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกากับหน่วยเสียง /aa/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่รี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระสั้น ในขณะที่หน่วยเสียง /aa/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระยาว

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /a/ ~ ภาษาไทย /i/ ตัวอย่างเช่น

臨 (lín)	lam A2	~ ริม	rim A2	- ใกล้เคียง
真 (zhēn)	tsan A1	~ จริง	ciŋ A1	- แน่ แท้ ไม่ปลอม
騾 (liú)	law C1	~ ลึง	liŋ A2	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมลักษณะท่าทางคล้ายคน

ในที่นี้หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกากับหน่วยเสียง /i/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง สั้น ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระสั้นเหมือนกัน

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /a/ ~ ภาษาไทย /ii/ ตัวอย่างเช่น

抵 (dǐ)	taj B1	~ ตี	tii A1	- เอาจมือหรือไม้เป็นต้นฟาดหรือเข่นลงไป
第 (dì)	taj C2	~ ที่	thii B2	- คำนำหน้าสั่งขยาบอกลำดับ

ในที่นี้หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกากับหน่วยเสียง /ii/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า สูง ยาว ริมฝีปากรี เนื่องจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-j/ ในภาษาจีนกลางตั้งลดรูปไป จึงทำให้เสียงสระในภาษาไทยเป็นเสียงสระยาว

จ. ภาษาจีนกลางตั้ง /a/ ~ ภาษาไทย /uu/ ตัวอย่างเช่น

憑 (píng) phaj C2 ~ ฟึ่ง phuuŋ B2 - อาศัย พักพิง

沁	(qìn)	sam C1	~ ซึม	sum A2	- กริยาของน้ำหรือของเหลวที่ไหลไปตามรูเล็ก ๆ ซ้ำ ๆ
墨	(mò)	mak D2	~ หมึก	muk D1	- น้ำหรือหมึกสำหรับขีดเขียน ตามปกติมีสีดำจัด

ในที่นี้หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /u/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง สูง สั้น ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระสั้นเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง /u/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง สูง

ฉ. ภาษาจีนกลางตั้ง /a/ ~ ภาษาไทย /u/ ตัวอย่างเช่น

粉	(fěn)	fan B1	~ ฝุ่น	fun B1	- ดินแห้งหรือสิ่งอื่นที่ละเอียดเป็นผง
坎	(kǎn)	ham B1	~ ขุม	khum A1	- หลุม
禁	(jìn)	kam C1	~ คุ้ม	khum C2	- กัน ป้องกัน

ในที่นี้หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /u/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง สูง สั้น ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระสั้นเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง /u/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง สูง

ช. ภาษาจีนกลางตั้ง /a/ ~ ภาษาไทย /o/ ตัวอย่างเช่น

艮	(gěn)	kan C1	~ กัน	kon B1	- (ใบ.) ตั้งหน้า มุ่ง
沉	(chén)	tsham A2	~ จม	com A1	- หายลงไปหรืออยู่ใต้พื้นผิว
涸	(-)	lam A2	~ ล่ม	lom C2	- กริยาที่ตั้งอยู่แล้วเอนลงหรือทอดลงถึงพื้นหรือทลาย

ในที่นี้หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /o/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง สั้น ริมฝีปากรี โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระสั้นและอยู่ในระดับที่

ใกล้เคียงกันคือระดับกลางเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนวางต้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ในขณะที่หน่วยเสียง /o/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง

ข. ภาษาจีนวางต้ง /a/ ~ ภาษาไทย /oo/ ตัวอย่างเช่น

搯 (-)	ŋam C1	~ อ้อม	ʔooŋm C1	- โอบรอบ ตีวงโค้ง
竇 (dòu)	taw C2	~ ท่อ	thoo B2	- สิ่งสำหรับให้สิ่งอื่นผ่านไป มักมีลักษณะกลม รูปร่างคล้ายปล่อง
唸 (niàn)	sam B1	~ สอน	sown A1'	- บอกวิชาความรู้ให้

หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนวางต้งปรากฏกับหน่วยเสียง /oo/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ต่ำ ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระในระดับเดียวกันคือต่ำ ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนวางต้งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ในขณะที่หน่วยเสียง /oo/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระหลัง

ฉ. ภาษาจีนวางต้ง /a/ ~ ภาษาไทย /ia/ ตัวอย่างเช่น

逝 (shì)	saj C2	~ เสีย	sia A1	- ตาย
低 (dī)	taj A1	~ เตี้ย	tia C1	- มีรูปร่างต่ำกว่าปกติ

หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนวางต้งปรากฏกับหน่วยเสียง /ia/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหน้า สูง ริมฝีปากรี และลงท้ายด้วยสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไมรี เนื่องมาจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-j/ ในภาษาจีนวางต้งลดรูปไป จึงทำให้หน่วยเสียงสระในภาษาไทยยาวขึ้นจากเดิมที่เป็นหน่วยเสียงสระสั้น /a/ กลายมาเป็นเสียงสระประสม /ia/

ญ. ภาษาจีนวางต้ง /a/ ~ ภาษาไทย /ua/ ตัวอย่างเช่น

牛 (niú)	ŋaw A2	~ วัว	wua A2	- ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์กีบคู่
頭 (tóu)	thaw A2	~ หัว	tua A1	- ลักษณะนามใช้เรียกสัตว์และสิ่งของบางอย่าง

豆 (dòu)	taw	B1	~ ถั่ว	thua	B1	- ชื่อไม้เถาใช้ฝักหรือเมล็ดเป็นอาหาร
---------	-----	----	--------	------	----	--------------------------------------

หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ua/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ และลงท้ายด้วยสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี เนื่องมาจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-w/ ในภาษาจีนกลางตั้งลดรูปไป จึงทำให้หน่วยเสียงสระในภาษาไทยยาวขึ้นจากเดิมที่เป็นหน่วยเสียงสระสั้น /a/ กลายมาเป็นเสียงสระประสม /ua/

ก. ภาษาจีนกลางตั้ง /a/ ~ ภาษาไทย /ua/ ตัวอย่างเช่น

辰 (chén)	san	A2	~ เดือน	duan	A1	- ส่วนของปี โดยปรกติมี 30 วัน
舟 (zhōu)	tsaw	A1'	~ เรือ	rwa	A2	- ยานพาหนะใช้สัญจรไปมาทางน้ำ

หน่วยเสียง /a/ ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ua/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ และลงท้ายด้วยสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี

4.2.3 เสียงสระหลัง (Back vowels)

เสียงสระหลังในภาษาจีนกลางตั้งมีเพียง 3 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียง /uu / /o / และหน่วยเสียง /oo /

4.2.3.1 หน่วยเสียง /uu /

หน่วยเสียง /uu / เป็นหน่วยเสียงสระหลัง ยาว สูง ริมฝีปากห่อ มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางตั้ง /uu / ~ ภาษาไทย /u / ตัวอย่างเช่น

潑 (pō)	phuut	D1L	~ ผุด	phut	D1	- โผล่ ทะลึ่ง หรือสูงเด่นขึ้นมา ปรากฏอยู่เหนือพื้นดินพื้นน้ำเป็นต้น
沒 (mò)	muut	D2	~ มุด	mut	D2S	- เอาหัวดำลงในน้ำ ในคำว่า มุดน้ำ
謾 (sù)	suuk	D1S	~ ลุก	luk	D2S	- เคลื่อนขึ้นจากทำนองหรือนอน ตั้งขึ้น

หน่วยเสียง /uu / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกากับหน่วยเสียง /u / ในภาษาไทย ซึ่งต่างกันในด้านความสั้น-ยาวของเสียงสระเท่านั้น

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง /uu / ~ ภาษาไทย /uu / ตัวอย่างเช่น

予 (yú)	juu A2	~ ฤ	kuu A1	- คำใช้แทนตัวผู้พูด เป็นสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง
寓 (yù)	juu C2	~ อยู่	juu B1	- พัก อาศัย

หน่วยเสียง /uu / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกากับหน่วยเสียง /uu / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการเปลี่ยนที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /uu / ~ ภาษาไทย /a / ตัวอย่างเช่น

蟠 (pán)	phuun A2	~ พัน	phan A1	- วนรอบด้วยสิ่งที่เป็นเส้นสาย
半 (bàn)	puun C1	~ บั้น	ban C1	- ครึ่งหนึ่งหรือตอนหนึ่งของสิ่งที่แบ่งออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน
撥 (bō)	puut D2	~ ปัด	pat D1	- ทำให้หมดไปพ้นไปด้วยการพัดหรือโบกเป็นต้น

ในที่นี้หน่วยเสียง /uu / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิกากับหน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากไม่รี

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /uu / ~ ภาษาไทย /aa / ตัวอย่างเช่น

盤 (pán)	phuun A2	~ พาน	phaan A2	- ภาชนะมีเชิงประเภทหนึ่ง มีหลายชนิด
館 (guǎn)	kuun B1	~ กว้าน	kwaan C1	- ดึกใช้ควบกันว่า ดึกกว้าน

ในที่นี้หน่วยเสียง /uu/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /aa/ ในภาษาไทยซึ่ง
เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่รี

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /uu/ ~ ภาษาไทย /oo/ ตัวอย่างเช่น

冠 (guān)	kwuunA1'	~ หงอน	ฏวอน A1'	- ขนหรือเนื้อที่งอกขึ้นบนหัวไก่และนกบางชนิด
蓬 (péng)	phuuŋ A2	~ พอง	phooŋ A2	- บวมขึ้นมา พูขึ้นมา ไปงขึ้นมา

หน่วยเสียง /uu/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /oo/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วย
เสียงสระหลัง ต่ำ ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหลังเหมือนกัน ต่างแต่เพียง
หน่วยเสียง /uu/ เป็นเสียงสระสูง ส่วนหน่วยเสียง /oo/ ในภาษาไทยเป็นเสียงสระต่ำ

ฉ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /uu/ ~ ภาษาไทย /ua/ ตัวอย่างเช่น

擱 (guó)	khwuutD1L	~ กวด	kuat D1	- ทำให้แน่น ให้ตึง หรือให้เขม็งยิ่งขึ้น
滿 (mǎn)	muun B2	~ มวล	muan A2	- ทั้งหมด ทั้งสิ้น ทั้งปวง

หน่วยเสียง /uu/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /ua/ ในภาษาไทยซึ่งเป็น
หน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ และลงท้ายด้วยสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี

4.2.3.2 หน่วยเสียง /o/

หน่วยเสียงสระ /o/ เป็นหน่วยเสียงสระหลัง สั้น กลาง ริมฝีปากห่อ มีเสียงปฏิภาคกับ
ภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /o/ ~ ภาษาไทย /o/ ตัวอย่างเช่น

六 (liù)	lok D1	~ หก	hok D1	- จำนวนนับห้าบวกหนึ่ง
弓 (gōng)	koŋ A1'	~ กง	koŋ A1	- ไม้สำหรับติดฝ้ายมีรูปเหมือนคันธนู

หน่วยเสียง /o / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /o / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงที่มีในระบบของภาษาทั้งสอง ดังนั้นจึงเป็นการปฏิบัติที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ

ข. ภาษาจีนกลางตั้ง /o / ~ ภาษาไทย /oo / ตัวอย่างเช่น

簿 (bù)	pow C2	~ โฝ	phoo A1'	- บัญชีรายชื่อบุคคลที่เตรียมไว้ล่วงหน้า
甕 (wēng)	noŋ C1	~ โอง	ʔooŋ B1	- ภาชนะสำหรับขังน้ำ

หน่วยเสียง /o / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /oo / ในภาษาไทย ซึ่งต่างกันในด้านความสั้น-ยาวของเสียงสระเท่านั้น

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /o / ~ ภาษาไทย /u / ตัวอย่างเช่น

熟 (shú)	suk D2	~ สุก	suk D1	- ระอุดีด้วยความร้อน
農 (nóng)	noŋ A2	~ ยู้ง	juŋ C2	- สิ่งปลูกสร้างสำหรับเก็บข้าวเปลือก เป็นต้น

ในที่นี้หน่วยเสียง /o / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /u / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง สั้น สูง ริมฝีปากห่อ

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /o / ~ ภาษาไทย /a / ตัวอย่างเช่น

牢 (láo)	lowA2	~ เล้า	law C2	- คอกสำหรับให้สัตว์ เช่น เป็ดและหมู อยู่
毛 (máo)	mowA2	~ เมา	baw A1	- สมบัติของสิ่งที่ต้องใช้แรงน้อยเข้าด้าน ตรงกันข้ามกับหนัก

ในที่นี้หน่วยเสียง /o / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ สั้น ริมฝีปากไม่รี โดยศัพท์ปฏิบัติของภาษาจีนกลางตั้งและภาษาไทยต่างลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะท้าย /-w/ เหมือนกัน

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง / ㄛ / ~ ภาษาไทย / aa / ตัวอย่างเช่น

縞	(gǎo)	kow B1	~ ขาว	khaaw A1'	- สีอย่างดำดี
澳	(ào)	ŋow C1	~ อ่าว	ʔaaw B1	- ส่วนของมหาสมุทร ทะเล หรือทะเลสาบที่ลำ เข้าไปในฝั่ง หรือในแผ่นดิน

ในที่นี้หน่วยเสียง / ㄛ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / aa / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่รี

ฉ. ภาษาจีนกวางตุ้ง / ㄛ / ~ ภาษาไทย / ๑๑ / ตัวอย่างเช่น

巫	(wū)	mow A2	~ หมอ	m๑๑ A1	- ผู้รู้ ผู้ชำนาญ
錄	(lù)	lok D2	~ ลอก	l๑๑k D2	- เขียน คัด หรือจำลองออกมาจากต้นฉบับ

หน่วยเสียง / ㄛ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / ๑๑ / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง สั้น ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหลังและริมฝีปากเหมือนกัน ต่างแต่เพียงหน่วยเสียง / ๑๑ / ในภาษาไทยเป็นสระต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง / ㄛ / ในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นสระกลาง

ช. ภาษาจีนกวางตุ้ง / ๑ / ~ ภาษาไทย / ua / ตัวอย่างเช่น

帽	(mào)	mow C1	~ หมวก	muak D1	- เครื่องสวมศีรษะมีรูปต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่อง ประดับหรือกันแดดกันฝน เป็นต้น
隆	(lóng)	loŋ A2	~ หลวง	luəŋ A1'	- เป็นใหญ่ ใหญ่ ของผู้เป็นใหญ่

หน่วยเสียง / ๑ / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / ua / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระประสม เริ่มต้นที่สระหลัง สูง ริมฝีปากห่อ และลงท้ายด้วยสระกลาง ต่ำ ริมฝีปากไม่รี

4.2.3.3 หน่วยเสียง / ๑๑ /

หน่วยเสียงสระ /๑๑/ เป็นหน่วยเสียงสระหลัง ยาว ต่ำ ริมฝีปากห่อ มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางต้ง /๑๑/ ~ ภาษาไทย /๑๑/ ตัวอย่างเช่น

渴 (kě)	h๑๑tD1L	~ ขอด	kh๑๑tD1	- เหลืออยู่น้อยจนถึงกับต้องขุดเอาเช่นน้ำแห้งขอด
房 (fáng)	f๑๑ŋ C2	~ ห้อง	h๑๑ŋ C1	- ส่วนของเรือนหรือตึกเป็นต้นที่มีฝาปิดเป็นตอน ๆ

หน่วยเสียง /๑๑/ ในภาษาจีนกลางต้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /๑๑/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระที่มีในระบบเสียงของทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการเปลี่ยนที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กันและเป็นลักษณะของเสียงปฏิภาค /๑๑/ ที่ปรากฏมากที่สุด

ข. ภาษาจีนกลางต้ง /๑๑/ ~ ภาษาไทย /๑๐/ ตัวอย่างเช่น

冲 (chōng)	tsh๑๑ŋA1	~ ชง	ch๑ŋA2	- เทน้ำร้อนลงบนใบชาหรือยาเป็นต้นเพื่อให้รสออก
玉 (yù)	j๑๑k D2	~ หยก	j๑k D1	- หินแก้วมีลักษณะแข็งเป็นสีต่าง ๆ ใช้ทำ เครื่องประดับและเครื่องใช้

ในที่นี้หน่วยเสียง /๑๑/ ในภาษาจีนกลางต้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /๑๐/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง สั้น ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหลัง และอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ต่างแต่เพียงเล็กน้อยคือหน่วยเสียง /๑๑/ ในภาษาจีนกลางต้งเป็นหน่วยเสียงสระต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง /๑๐/ ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง

ค. ภาษาจีนกลางต้ง /๑๑/ ~ ภาษาไทย /๑๐๐/ ตัวอย่างเช่น

鎖 (suǒ)	สว B1	~ ไซ	soo B2	- โลหะมีเหล็กเป็นต้นที่เกี่ยวกันเป็นข้อๆเป็นสายยาวสำหรับผูกมัด
磨 (mó)	มว C2	~ ไม	moo B2	- บดให้ละเอียดด้วยไม้

ในที่นี้หน่วยเสียง / วว / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / oo / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง กลาง ยาว ริมฝีปากห่อ โดยทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระหลัง และอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ต่างแต่เพียงเล็กน้อยคือหน่วยเสียง / วว / ในภาษาจีนกลางตั้งเป็นหน่วยเสียงสระต่ำ ในขณะที่หน่วยเสียง / oo / ในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงสระกลาง

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง / วว / ~ ภาษาไทย / a / ตัวอย่างเช่น

綁 (bǎng)	ปวว η B1	~ พัน	phan A1	- วงรอบด้วยสิ่งที่เป็นเส้นสาย
內 (nèi)	นอว j C2	~ ใน	na j A2	- ตรงกันข้ามกับนอก ไม่ใช่นอก

ในที่นี้หน่วยเสียง / วว / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / a / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ล้วน ริมฝีปากไม่รี

จ. ภาษาจีนกลางตั้ง / วว / ~ ภาษาไทย / aa / ตัวอย่างเช่น

改 (gǎi)	กวว j B1	~ กลาย	klaa j A1	- เปลี่ยนไป แปรปรวนไป
鞍 (ān)	ηวว n A1	~ อาน	?aan A1	- เครื่องรองรับบนหลังสัตว์พาหนะหรือพาหนะบางชนิด

ในที่นี้หน่วยเสียง / วว / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / aa / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ต่ำ ยาว ริมฝีปากไม่รี ทั้งสองหน่วยเสียงเป็นเสียงสระยาว และเป็นสระต่ำเหมือนกัน

4.3 เสียงปฏิภาคของเสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกวางตุ้งมีทั้งหมด 7 เสียง ลักษณะของเสียงคล้ายกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย คือจะแบ่งคำออกเป็นคำเป็น และคำตาย เสียงวรรณยุกต์ทั้ง 7 เสียงในภาษาจีนกวางตุ้งมีดังนี้ หน่วยเสียง A1' (หรือหน่วยเสียง D1S เมื่อปรากฏในคำตาย) หน่วยเสียง A1 หน่วยเสียง A2 หน่วยเสียง B1 หน่วยเสียง B2 หน่วยเสียง C1 (หรือหน่วยเสียง D1L เมื่อปรากฏในคำตาย) และหน่วยเสียง C2 (หรือหน่วยเสียง D2 เมื่อปรากฏในคำตาย) ในการอธิบายเสียงปฏิภาคของเสียงวรรณยุกต์ระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งกับภาษาไทยจะอธิบายแยกเป็นหน่วยเสียงของคำเป็นและคำตายเพื่อให้เห็นความชัดเจนมากยิ่งขึ้นดังนั้นจึงจัดแยกเป็น 10 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ (Robert S. Bauer .1997: 119)

4.3.1 หน่วยเสียง A1'

หน่วยเสียง A1' เป็นเสียงวรรณยุกต์สูงระดับ (High level tone) หรือ 上陰平 shàngyīnpíng มีค่า 55 ใช้สัญลักษณ์ A1' เมื่อเป็นคำเป็น และใช้สัญลักษณ์ D1S เมื่อเป็นคำตาย เสียงวรรณยุกต์ A1' มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1' / ~ ภาษาไทย /A1' / ตัวอย่างเช่น

三 (sān)	saamA1'	~ สาม	saam A1'	- จำนวนสองบวกหนึ่ง
姜 (jiāng)	kœœŋ A1'	~ ชิง	khinA1'	- ชื่อไม้ล้มลุก เหง้ามีกลิ่นรสเผ็ด

หน่วยเสียง /A1' / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1' / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน การปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนมากที่สุด

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง / A1' / ~ ภาษาไทย /A1 / ตัวอย่างเช่น

扉 (fēi)	fej A1'	~ ฝู	wii A1	- พัด โบก
分 (fēn)	fan A1'	~ ปัน	pan A1	- แบ่งให้

หน่วยเสียง /A1' / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /A1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็น
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1' / ~ ภาษาไทย /A2 / ตัวอย่างเช่น

封 (fēng)	foŋ A1'	~ ซอง	sɔwŋ A2	- เครื่องใช้ที่มีลักษณะแคบสำหรับสอดใส่สิ่งของ
卡 (kǎ)	khaaA1'	~ คา	khaa A2	- ค้างอยู่ ติดอยู่

ในที่นี้หน่วยเสียง /A1' / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /A2 / ในภาษาไทยซึ่ง
เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1' / ~ ภาษาไทย /B1 / ตัวอย่างเช่น

噪 (háo)	how A1'	~ เहां	haw B1	- อาการส่งเสียงสั้น ๆ ของหมา
□ (-)	haawA1'	~ เข่า	khaaw B1	- ส่วนที่ต่อระหว่างขาส่วนบนกับขาส่วนล่าง

หน่วยเสียง /A1' / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /B1 / ในภาษาไทย การ
ปรากฏในประเภทนี้มีจำนวนไม่มาก

จ. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1' / ~ ภาษาไทย /C1 / ตัวอย่างเช่น

夫 (fū)	fuu A1'	~ ผู้	phuu C1	- คำใช้แทนคำว่าคนหรือสิ่งทีถือเสมือนคน
--------	---------	-------	---------	--

หน่วยเสียง /A1' / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /C1 / ในภาษาไทย การ
ปรากฏในลักษณะนี้มีจำนวนน้อยมาก

4.3.2 หน่วยเสียง A1

หน่วยเสียง A1 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูงตก (High falling tone) หรือ 下陰平 xià yīn píng มีค่า 53 ใช้สัญลักษณ์ A1 เสียงวรรณยุกต์ A1 มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1 / ~ ภาษาไทย /A1 / ตัวอย่างเช่น

墩 (dūn)	ten A1	~ ดอน	doon A1	- ที่สูงซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับที่ลุ่ม
膠 (jiāo)	kaaw A1	~ กาว	kaaw A1	- ของเหนียวที่เคียวมาจากเอ็น หนัง กีบสัตว์ เป็นต้น

หน่วยเสียง /A1 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน การปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนมากที่สุด

ข ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1 / ~ ภาษาไทย /A1' / ตัวอย่างเช่น

書 (shū)	syy A1	~ สื่อ	suuu A1'	- เครื่องหมายใช้ขีดเขียนแทนเสียงหรือคำพูด
閤 (-)	haj A1	~ หี	hii A1'	- อวัยวะสืบพันธุ์ของหญิงหรือสัตว์เพศเมีย

ในที่นี้หน่วยเสียง /A1 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1' / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A1 / ~ ภาษาไทย /A2 / ตัวอย่างเช่น

蹣 (-)	laan A1	~ คลาน	khlaan A2	- ไปด้วยมือและเข่า
爭 (zhēng)	tsaan A1	~ ชิง	chij A2	- แย่ง
貓 (māo)	maw A1	~ แมว	mæw A2	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ขนยาวนุ่ม มีหลายสี

ในที่นี้หน่วยเสียง /A1 / ในภาษาจีนวางตู่้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /A2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ง. ภาษาจีนวางตู่้ง /A1 / ~ ภาษาไทย /B1 / ตัวอย่างเช่น

戡	(kān)	ham	A1	~	خم	khom	B1	- ใช้กำลังกดลงไปไม่ให้เผยขึ้น
於	(yú)	jyy	A1	~	อยู่	juu	B1	- พัก อาศัย ยัง ยังมี ที่

หน่วยเสียง /A1 / ในภาษาจีนวางตู่้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /B1 / ในภาษาไทย การปฏิบัติในประเภทนี้มีจำนวนไม่มาก

จ. ภาษาจีนวางตู่้ง /A1 / ~ ภาษาไทย /C1 / ตัวอย่างเช่น

扳	(bān)	paan	A1	~	ปลิ้น	plin	C1	- กลับข้างในบางส่วนให้ไหลออกมา
---	-------	------	----	---	-------	------	----	--------------------------------

หน่วยเสียง /A1 / ในภาษาจีนวางตู่้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง /C1 / ในภาษาไทย การปฏิบัติในลักษณะนี้มีจำนวนน้อยมาก

4.3.2 หน่วยเสียง A2

เสียงวรรณยุกต์ต่ำตก (Low falling tone) หรือ 陽平 yángpíng มีค่า 21 ให้สัญลักษณ์ A2 มีเสียงปฏิบัติกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนวางตู่้ง /A2 / ~ ภาษาไทย /A2 / ตัวอย่างเช่น

痒	(yǎng)	han	A2	~	คัน	khan	A2	- อาการที่รู้สึกให้อยากเกา
扒	(bā)	phaa	A2	~	พาย	phaaj	A2	- เอาพายพายน้ำให้เรือเดิน
牛	(niú)	ŋaw	A2	~	งัว	ŋua	A2	- ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์กับคู่

หน่วยเสียง /A2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กันเสียงปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนมากที่สุด

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A2 / ~ ภาษาไทย /A1 / ตัวอย่างเช่น

予 (yú)	juu A2	~ ญ	kuu A1	- คำใช้แทนตัวผู้พูด เป็นสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง
票 (piāo)	phiiwA2	~ ปลิว	pliwA1	- ลอยตามลม ถูกลมพัด
含 (hán)	ham A2	~ อม	?om A1	- เอาสิ่งของใส่ปากแล้วหุบปากไว้ ไม่กลืนลงไป

ในที่นี้หน่วยเสียง /A2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1 / ในภาษาไทย การปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนไม่มาก

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /A2 / ~ ภาษาไทย /A1' / ตัวอย่างเช่น

茄 (qié)	khεε A2	~ (มะ) เขือ	khua A1'	- ชื่อไม้พุ่มหลายชนิดที่ผลกินได้
---------	---------	----------------	-------------	----------------------------------

ในที่นี้หน่วยเสียง /A2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1' / ในภาษาไทย การปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนไม่มาก

4.3.4 หน่วยเสียง B1

เสียงวรรณยุกต์สูงขึ้น (High rising tone) หรือ 陰上 yīnshàng มีค่า 35 ใช้สัญลักษณ์ B1 มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก ภาษาจีนกวางตุ้ง /B1 / ~ ภาษาไทย /B1 / ตัวอย่างเช่น

阻 (zǔ)	tsɔɔ B1	~ จ่อ	cɔɔ B1	- เอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าไปรื้อหรือรออยู่แห่งใดแห่งหนึ่งอย่างใกล้ชิด
豆 (dòu)	taw B1	~ ถั่ว	thuua B1	- ชื่อไม้เถาใช้ฝักหรือเมล็ดเป็นอาหาร

雙 (sòng)	soŋ B1	~ ส่ง	sooŋ B1	- ทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนพันจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งเพื่อให้งถึงผู้รับ
----------	--------	-------	---------	--

หน่วยเสียง /B1 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /B1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /B1 / ~ ภาษาไทย /A1' / ตัวอย่างเช่น

解 (jiě)	kaaj B1	~ ไข	khaj A1'	- เปิดหรือทำสิ่งที่ล้นติดอยู่ให้หลุดออก
---------	---------	------	----------	---

หน่วยเสียง /B1 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1' / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา การปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนน้อย

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /B1 / ~ ภาษาไทย /A1 / ตัวอย่างเช่น

簾 (lán)	kwaj B1	~ กวย	kuaj A1'	- (ถิ่น-พายัพ) ตะกร้า
---------	---------	-------	----------	-----------------------

剪 (jiǎn)	tsiin B1	~ เจียน	cian A1'	- ตัด ขริบ
----------	----------	---------	----------	------------

ในที่นี้หน่วยเสียง /B1 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา การปฏิภาคในลักษณะนี้มีจำนวนไม่มาก

ง. ภาษาจีนกวางตุ้ง /B1 / ~ ภาษาไทย /C1 / ตัวอย่างเช่น

九 (jiǔ)	kaw B1	~ เก้า	kaw C1	- จำนวนแปดบวกหนึ่ง
---------	--------	--------	--------	--------------------

餅 (bǐng)	pɛɛŋ B1	~ แป้ง	pɛɛŋ C1	- สิ่งที่เป็นผงละเอียด ได้จากเมล็ดพืชและรากไม้ เป็นต้น ใช้ทำอาหาร
----------	---------	--------	---------	---

ในที่นี้หน่วยเสียง /B1 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /C1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา เป็นการปรากฏที่มีจำนวนมากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นการปรากฏที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

4.3.5 หน่วยเสียง B2

เสียงวรรณยุกต์ต่ำขึ้น (Low rising tone) หรือ 陽上 yángshàng มีค่า 23 ใช้สัญลักษณ์ B2 มีเสียงปรากฏกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /B2 / ~ ภาษาไทย /B2 / ตัวอย่างเช่น

藕 (ǒu)	ŋaw B2	~ เหงำ	ŋaw B2	- โคนลำต้นของพืชบางชนิด
茗 (míng)	meŋ B2	~ เมี่ยง	mianŋ B2	- (กิน-พายัพ) ต้นชา
斂 (liàn)	lim B2	~ เลียม	liam B2	- ใช้โลหะหุ้มโดยรอบที่ปลาย หรือหุ้มเป็นแนวไปตามริมขอบ

หน่วยเสียง /B2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /B2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปรากฏที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /B2 / ~ ภาษาไทย /A2 / ตัวอย่างเช่น

罔 (wǎng)	mwaŋ B2	~ มอง	mwaŋ A2	- เครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง พวกอวน แต่ใช้กับน้ำตื้น
滿 (mǎn)	muun B2	~ มูน	muun A2	- มาก
槓 (gàng)	loŋ B2	~ ลัง	laŋ A2	- ภาชนะที่ต่อด้วยไม้ หรือสานเป็นรูปสี่เหลี่ยมสำหรับบรรจุของ

ในที่นี้หน่วยเสียง /B2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /A2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ค. ภาษาจีนกลางต้ง / B2 / ~ ภาษาไทย / C2 / ตัวอย่างเช่น

肚 (dù)	thow B2	~ ท้อง	thowŋ C2	- ส่วนของร่างกายด้านหน้าตั้งแต่ลิ้นปี่จนถึงบริเวณต้นขา
纍 (lěi)	ləj B2	~ ร้อย	rowj C2	- สอด สอดด้วยด้าย เป็นต้น
了 (le)	liiw B2	~ แล้ว	leew C2	- ลักษณะอาการกระทำใด ๆ เสร็จสิ้นล่องไปหรือสิ้นสุด

หน่วยเสียง / B2 / ในภาษาจีนกลางต้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง / C2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา จัดเป็นการปฏิบัติที่สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ

4.3.6 หน่วยเสียง C1

เสียงวรรณยุกต์กลางระดับ (Mid level tone) หรือ 陰去 yīnqù มีค่า 33 ใช้สัญลักษณ์ C1 เมื่อเป็นคำเป็น และใช้สัญลักษณ์ D1L เมื่อเป็นคำตาย หน่วยเสียง C1 มีเสียงปฏิบัติกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางต้ง / C1 / ~ ภาษาไทย / C1 / ตัวอย่างเช่น

個 (gè)	koo C1	~ ก้อน	koon C1	- คำบอกลักษณะของเล็ก ๆ ที่เกาะหรือติดรวมกันแน่น
脛 (jìng)	kiŋ C1	~ แข้ง	kheŋ C1	- ส่วนหน้าของขา ได้เข่าลงไปถึงข้อเท้า
到 (dào)	tow C1	~ เต้า	taw C1	- ไป

หน่วยเสียง / C1 / ในภาษาจีนกลางต้งปฏิบัติกับหน่วยเสียง / C1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิบัติที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

ข. ภาษาจีนกลางต้ง / C1 / ~ ภาษาไทย / A1' / ตัวอย่างเช่น

斜 (xié)	tseɛ C1	~ เฉ	chee A1'	- เหวไป ไม่ตรงเส้นตรงแนว
帥 (shuài)	səj C1	~ สวย	suaj A1'	- งามน่าพึงพอใจ

หน่วยเสียง /C1 / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1' / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ค. ภาษาจีนกลางตั้ง /C1 / ~ ภาษาไทย /A1 / ตัวอย่างเช่น

貢 (gòng)	kon	C1	~	กลวง	kluang	A1	- เป็นรูปเป็นโพรงข้างใน
----------	-----	----	---	------	--------	----	-------------------------

หน่วยเสียง /C1 / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ง. ภาษาจีนกลางตั้ง /C1 / ~ ภาษาไทย /B1 / ตัวอย่างเช่น

炭 (tàn)	thaan	C1	~	ถ่าน	thaan	B1	- ไม้ที่เผาแล้วจนสุกมีสีดำ สำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง
破 (pò)	phoo	C1	~	ผ่า	phaa	B1	- ทำให้แยกออกจากกันตามยาวด้วยมีดหรือขวาน
盎 (àng)	ngooŋ	C1	~	อ่าง	ʔaaŋ	B1	- ภาชนะที่ใหญ่เตี้ยและปากผาย

หน่วยเสียง /C1 / ในภาษาจีนกลางตั้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /B1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา เป็นการปฏิภาคที่มีจำนวนมากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

4.3.7 หน่วยเสียง C2

เสียงวรรณยุกต์ต่ำระดับ (Low level tone) หรือ 陽去 yángqù มีค่า 22 ใช้สัญลักษณ์ C2 เมื่อเป็นคำเป็น และใช้สัญลักษณ์ D2 เมื่อเป็นคำตาย หน่วยเสียง C2 มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทย ดังนี้

ก. ภาษาจีนกลางตั้ง /C2 / ~ ภาษาไทย /C2 / ตัวอย่างเช่น

件 (jiàn)	kin	C2	~	ชิ้น	chin	C2	- ก้อนหรือแผ่นเล็กที่ตัด แล่ แบ่งแยกออกจากส่วนใหญ่
象 (xiàng)	tsœŋ	C2	~	ช้าง	chaan	C2	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ตัวสี่เท้า จมูกยื่นยาว เรียกว่างวง

หน่วยเสียง /C2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /C2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /C2 / ~ ภาษาไทย /A2 / ตัวอย่างเช่น

內 (nèi)	nɔɔj	C2	~ ใน	naɲ	A2	- ตรงกันข้ามกับนอก ไม่ใช่นอก
讓 (ràng)	ɲœɛŋ	C2	~ ยอม	ɲɔɔm	A2	- อาการที่แสดงออก บอกให้รู้ว่าเห็นด้วย ไม่ขัด

หน่วยเสียง /C2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /A2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /C2 / ~ ภาษาไทย /B2 / ตัวอย่างเช่น

匠 (jiàng)	tsœœŋ	C2	~ ช่าง	chaaŋ	B2	- ผู้ชำนาญในการฝีมือ หรือศิลปะอย่างใดอย่างหนึ่ง
磨 (mó)	mɔɔ	C2	~ ไม้	moo	B2	- บดให้ละเอียดด้วยไม้

หน่วยเสียง /C2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /B2 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา เป็นการปฏิภาคที่มีจำนวนมากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

4.3.8 หน่วยเสียง D1S

หน่วยเสียง D1S เป็นเสียงวรรณยุกต์สูงตก (High falling tone) หรือ 陰平 yīnpíng มีค่า 55 ใช้สัญลักษณ์ A1 เมื่อเป็นคำเป็น และใช้สัญลักษณ์ D1S เมื่อเป็นคำตาย หน่วยเสียง D1S มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง /D1S / ~ ภาษาไทย /D1 / ตัวอย่างเช่น

七 (qī)	tshat	D1S	~ เจ็ด	cet	D1	- จำนวนหกบวกหนึ่ง
築 (zhú)	tsok	D1S	~ ตอก	tɔɔk	D1	- เอาค้อนหรือสิ่งอื่นตีตะปูหรือหลัก ให้เข้าไป

หน่วยเสียง /D1S / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /D1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

4.3.9 หน่วยเสียง D1L

หน่วยเสียง D1L เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์กึ่งกลางระดับ (Mid level tone) หรือ 陰去 yīnqù มีค่า 33 ใช้สัญลักษณ์ C1 เมื่อเป็นคำเป็น และใช้สัญลักษณ์ D1L เมื่อเป็นคำตาย

ภาษาจีนกวางตุ้ง /D1L / ~ ภาษาไทย /D1 / ตัวอย่างเช่น

隔 (gé)	kaak D1L	~	กัก	kak D1	- ไม่ให้ล่วงพื้นที่ที่กำหนดไว้
摺 (zhé)	tsiipD1L	~	จีบ	ciip D1	- พับกลับไปกลับมา
撒 (sǎ)	saat D1L	~	สาด	saat D1	- ชัด ชัดน้ำไป วกน้ำไปโดยแรง

หน่วยเสียง /D1L / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง / D1 / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

4.3.10 หน่วยเสียง D2

หน่วยเสียง D2 เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำระดับ (Low level tone) หรือ 陽去 yángqù มีค่า 22 ใช้สัญลักษณ์ C2 เมื่อเป็นคำเป็น และใช้สัญลักษณ์ D2 เมื่อเป็นคำตาย หน่วยเสียง D2 มีเสียงปฏิภาคกับภาษาไทยดังนี้

ก. ภาษาจีนกวางตุ้ง /D2 / ~ ภาษาไทย /D2S / ตัวอย่างเช่น

滑 (huá)	waat D2	~	วับ	wap D2S	- ระยับตา เป็นอาการของแสงหรือเงาที่ปรากฏแล้วหายลับไป
疊 (dié)	tiip D2	~	ทับ	thap D2S	- วางข้างบน ซ้อนข้างบน

หน่วยเสียง /D2 / ในภาษาจีนกวางตุ้งปฏิภาคกับหน่วยเสียง /D2S / ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปฏิภาคที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

ข. ภาษาจีนกวางตุ้ง /D2/ ~ ภาษาไทย /D2L/ ตัวอย่างเช่น

納	(nà)	naap D2	~	นาบ	naap D2L	- เอาจริงที่มีความร้อนรืด หรือกดลงไป
涿	(lù)	lok D2	~	ลวก	luak D2L	- กริยาที่ถูกร้อนจัด หรือไฟ

หน่วยเสียง /D2/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /D2L/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา

ค. ภาษาจีนกวางตุ้ง /D2/ ~ ภาษาไทย /D1/ ตัวอย่างเช่น

鑿	(záo)	tsɔɔk D2	~	จอบ	tsɔɔp D1	- เครื่องมือสำหรับขุดดินและถางหญ้า
達	(dá)	tat D2	~	ตัด	tat D1	- ตัดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้เป็นสิ่งที่สำเร็จรูป
六	(liù)	lok D2	~	หก	hok D1	- จำนวนห้าบวกหนึ่ง

หน่วยเสียง /D2/ ในภาษาจีนกวางตุ้งปรากฏกับหน่วยเสียง /D1/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีในทั้งสองภาษา ดังนั้นจึงเป็นการปรากฏที่เป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน

จากตัวอย่างคำศัพท์ที่ปรากฏระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งกับภาษาไทยในด้านเสียงพยัญชนะเสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อย ทำให้เห็นว่าภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน อาจเป็นความสัมพันธ์เนื่องจากเป็นภาษาที่มีต้นตระกูลเดียวกัน หรืออาจเป็นความสัมพันธ์จากการยืมหรือจากการที่เป็นกลุ่มชนที่อยู่ร่วมกันในภูมิภาคนี้มาเป็นเวลานานก็ได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย